

Bajtársi



XX. évfolyam 3. szám 2017. október

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Október 23.



Nagyjavítás után

11. oldal

Tisztavatás – 2017

2. oldal



Jó házigazdák voltunk

5. oldal



TISZTAVATÁS – 2017



„Önök Magyarország védelmére esküsznek ma fel. Ez a hazaszeretet megvallása egyrészt nemzetük, másrészt saját lelkiismeretük előtt” – mondta dr. Simicskó István honvédelmi miniszter az Országház előtt augusztus 20-án, vasárnap, a Szent István napján tartott állami ünnepségen, ahol kilencvenkét honvéd tisztjelölt tette le az esküt.

Az eseményen – amelyen részt vett dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök is – dr. Simicskó István köszöntötte a tisztjelölteket. A honvédelmi miniszter hangsúlyozta: az államalapítás ünnepe egyben az István királytól kapott hitünk ünnepe is, s ezt a hitet minden körülmények között meg kell tartanunk. A tárcavezető rámutatott: István király fiához írt intelmeiben az első három a hitről szól, a negyedik pedig azokról a vitézekről, akik a hazát védelmezik. A tárcavezető köszöntője



után a honvéd tisztjelöltek ünnepélyes eskütétele következett, amelyet – a ludovikás hagyományoknak megfelelően – kardrán-tással erősítettek meg. Az eskü szövegét Áder János köztársasági elnök vette át.

A tiszttavatás után a Parlamentnél, a Duna fölött és a folyón légi és vízi parádét láthattak az érdeklődők, amelyen többek között az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis JAS 39 Gripen vadászpilótái, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred három aknamentesítő hajója és az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis légi járművei, könnyű- és szállítóhelikopterei vettek részt.

TARTALOM

Tisztavatás – 2017	2
Jövőbe tekintés.....	3
Ülésezett	
a BEOSZ elnöksége	4
Jó házigazdák voltunk	5
Átalakul	
a tartalékos rendszer	6-7
A polgármesterek	
és a BEOSZ	
találkozájáról.....	8-9
Bemutatkozik a HOHE.....	10
Nagyjavítás után.....	11
Az első hajdúsági	
tartalékosok	12
Önkéntesek 60 fölött.....	13
20 éves	
a Bajtársi Hírlevél	14-15
Bemutatkozik a KDR	16-17
Doberdó és Isonzó	18
Hétköznapi hős volt	19
A név, ami összeköt	20
„Hősök napja” Jánoshalmán.....	21
Kistérségi dalos-verses	
találkozó	22
Horvát – magyar ünnep	23
Honvédelmi táborok.....	24-25
Ki-Mit-Tud? –	
Hajdúszoboszlón	26
Születésnapok	28-29
Híradók a nyári	
hőségben.....	30
Csapat	
és múzeumlátogatás	31
Találkozás	
a régió polgármestereivel	32

A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA FELELŐS KIADÓ:

HAZUGA KÁROLY NY. ALTÁBORNAGY,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:

VILNER PÉTER NY. EZREDES

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKHELYETTESE:

PINTÉR FERENC NY. EZREDES

FŐSZERKESZTŐ:

GRÓF FERENC NY. ALEZREDES

SZERKESZTŐ:

MÉSZÁROS KÁROLY NY. ALEZREDES

FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

TERVEZŐSZERKESZTŐ:

GÁBOR MARIANN

A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉRHELYESÉGE:
www.beosz.hu

Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.

E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

NMHH SZÁM: 1612/2012

JÖVŐBE TEKINTÉS

Napjaink egyik legégetőbb problémája az egyesületek taglétszámának csökkenése, melynek elsődleges oka a korosodás, illetve az ezzel szorosan összefüggő egészségromlás. Jogos sértettségük miatt – néhány kivételtől eltekintve – nem sikerült megszólítani, közösségeinkbe hívni a járandóságos katonákat. A tényleges katonákkal nem tudtuk elhítenni – még azokban a helyőrségekben sem, ahol katonai szervezetek működnek –, hogy ez nem az öregek gyülekezete, a kortól függetlenül itt még ma is sok-sok kihasználatlan szellemi potenciál van, ami még ma is használható, iránymutató tapasztalatot jelenthet. Szervezeteinkben értük is dolgozunk, a katonanemzedékek sorát együtt képezzük, és várjuk közénk a korszaltály képviselőit is.

Az eltelt több mint negyedszázad során, különösen az utóbbi években elkezdett csökkenni a taglétszám, amely helyenként már oda vezetett, hogy az egyesületek létét is veszélyeztette. A kialakult helyzet gondolkodásra készítette a közösségek vezetését. Több helyen „kaput nyitottak” és kimondták, hogy az egyesület tagja lehet, aki elkötelezett a honvédelem ügye iránt, elfogadja az alapszabályt, a tagsággal járó kötelezettségeket, felvételt nyerhet a szervezetbe. A fentiek megvalósítására az egyesületek létrehozta munkacsoportokat, s végigjárták a honvédségtől nyugállományba került bajtársakat, katonaozvegyeket, szerződéses állományuként szolgáltaikat, volt BM-állományba tartozókat. Találkoztam olyan elgondolással is, hogy együttműködési megállapodást kezdeményeznek más klubokkal, egyesületekkel, amelyek hozzájárulnak az eredményesebb munkához.

Nagy tartalékunk lehet még – különösen azokon a településeken – ahol nincs katonai szervezet, a környezetünkben élő volt sorkatonáknak a megszólítása, akik különböző státusokban, a volt helyőrségben, azaz együtt, egy lakóközösségben



élnek velünk. Szólítsuk meg Őket, hívjuk magunk közé, hiszen harcostársaink, bajtársaink voltak, velük értük el a sikereket, eredményeket. Tapasztalatból tudjuk, hogy többségünket örömmel ismerik fel, szólítják meg az utcán, visszaemlékeznek a közös szolgálati évekre. Azt gondolom, vita tárgyát sem képezheti, hogy valamikori harcostársainknak köztünk a helyük.

Keressük, építsük együtt a jövőt, ne hagyjuk kiüresedni, megszűnni az egyesületeket! Környezetünkben élnek a honvédelem iránt elkötelezett, közösségi életre vágyó személyek. Ennek az igénynek mind helyt adnak, lehetőséget biztosítanak a mi szervezeteink. Meggyőződés szerint az egyénnek is az az érdeke, hogy barátokra, szükség esetén segítőkire leljen. Legyen kívül beszélgetni, találkozni, az élményeket megosztani, a közösen megélt sikereket, küzdelmeket felidézni. Ez minőségibb és egészségben megélt, hosszabb életet jelenthet a hozánk csatlakozóknak.

DELI JÓZSEF NY. EZREDES

Tájékozódj a Bajtársi Hírlevélből!

A kiadvány szinte egyedülállóan tájékoztat a nyugállományú katonák és ellátásra jogosult hozzátartozóik életéről, programjairól, a jogosultságaikat érintő jogszabályi változásokról.

A postai költségek átvállalásával, évi 1000 Ft-ért, névre, címre kérheti küldeni a lapot. A megrendelést a szövetség bankszámlájára – OTP 11705008-20411323 – történő átutalással, csekkes befizetéssel, a pénz céljának megjelölésével, a név és cím megadásával tehetik meg. De akkor is megkapják a lapot, ha a postai költséget az egyesületük elnökének adják át, vagy személyesen fizetik be a szövetség pénztárába.

Szerkesztőség

ÜLÉSEZETT A BEOSZ ELNÖKSÉGE

Az elnökség munkájáról legutóbb a márciusi számban adtunk tájékoztatást. A tavaszi és nyári időszak is bővelkedett eseményekben, és az elnökségi ülések megszokott rendje mellett új színpotok jelentek meg a munka során. Már a 2017. évi feladatok tervezésekor megfogalmazódott, hogy javítani szükséges a kommunikációs tevékenységet, erősíteni a belső és külső kapcsolatokat és ezzel visszavezetni a Szövetséget a katonai élet vérkeringésébe. Erre a legalkalmasabb módszer mind a katonai szervezetekkel, mind pedig a tageszerveletekkel és tagszövetségekkel való közvetlen és kötetlen beszélgetések megszervezése. Kiemelt feladatnak tekintette az elnökség a Szövetség korábbi megállapodásainak áttekintését, szükség szerint megújítását és új szervezetekkel való kapcsolatok kialakítását. Ez utóbbit már az áprilisi küldöttgyűlés alkalmával tapasztalhattuk, mivel ekkor került aláírásra az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság vezetőjével a megállapodási szerződés.

Megbeszélés Kaposváron

Május hónapban az elnökség tagjai munkalátogatást tettek Kaposváron az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezrednél. Itt Gavlik Péter ezredes már megérkezésünkkel kifejezte örömét, hogy az első ilyen látogatást hozzájuk szerveztük. Ott-tartózkodásunk alkalmat adott arra, hogy megismerjük a szervezet feladatait és betekintést kapjunk a napi életébe is. Másnap az elnökség a kaposvári Noszlopy Gáspár Honvéd Nyugállományúak Klubja és az MVRSZ Somogy Megyei Egyesületének vezetőivel kibővítetten tartotta meg munkaértekezletét. A szokásos tájékoztató elhangzását követően sor került a



küldöttgyűlés szervezési, lebonyolítási és tartalmi kérdéseinek értékelésére, majd a következő időszak programjaihoz kapcsolódó feladatok kerültek megbeszélésre, végezetül TT tagság változásáról döntött az elnökség. Zárszávában Hazuga Károly ny. altábornagy a két nap munkáját eredményesnek nevezte, fontosnak és szükségesnek tartotta, hogy az elnökség hasonló módon a többi régióhoz is eljusszon. Búcsúzáskor megköszönte a vendéglátást, a jól szervezett programokat és nem utolsósorban a résztvevők munkáját.

A munkaterv szerinti következő ülésre június 13-án került sor. Az ülés két részletben és két helyszínen zajlott. A délelőtti rész kiemelt napirendje a Bajtársainkért Alapítvány működésével kapcsolatos előterjesztés volt. A napirendre tűzését az indokolta, hogy a BEOSZ Tanácsadó Testülete foglalkozott az Ala-

pítvány helyzetével, különös tekintettel az elmúlt években jelentősen csökkenő bevételek hatásaira. A délelőtti ülésen az elnökség – két tagszervezet kezdeményezésére – emlékhelyek létrehozásának anyagi támogatásáról is döntött. Délután a Nemzeti Községi Szolgálati Egyetem Bolyai termében folytatódott az ülés. Itt az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság vendégeként az elnökség tagjai Vantal Zsolt ezredes úrtól továbbá Kálmán László alezredestől tájékoztatást kaptak a szervezet működéséről és aktuális feladatairól, ezen belül is kiemelten az önkéntes tartalékos rendszer átalakításának kérdéseiről. Majd ezt követően került sor az MH HFKP és a BEOSZ közötti együttműködési megállapodás aláírására. Takács Attila dandártábornok parancsnok és Hazuga Károly ny. altábornagy, elnök is hangsúlyozta, hogy a szervezetek közötti együttműködés fontos előrelépés, mivel ez a megállapodás biztosítja az alapot a közös munkához.

Aktuális akciók

Július hónapban a nyári szünet alkalmával bár összehívott elnökségi ülésre nem került sor, azonban a Székesfehérváron megtartott polgármesterek találkozásának szervezési feladatai miatt az elektronikus kapcsolattartás mellett több alkalommal személyes egyeztetésre is sorkerült.



(A találkozóról a hírlevélben részletes beszámoló található.) A jól sikerült találkozó nemcsak további lendületet és ötleteket adott az őszi nagyszabású rendezvények előkészületeihez, de már mércét is állított számunkra.

A következő elnökségi ülés – melyre augusztus 22-én került sor – szinte teljes egészében a Szövetség előtt álló nagyszabású őszi programok kérdéseivel foglalkozott. A hagyományos elnöki beszámolót ez alkalommal Esküdt Lajos ny. ezredes elnökhelyettes tartotta. Az ülés alkalmat adott a korábbi programok tapasztalatainak feldolgozására, majd a folyamatban lévő szervezési feladatok megbeszélése volt a fő napirend. Ekkor már csak pár nap választott el bennünket a „Hivatás határok nélkül” kétnapos eseménytől melynek Nyíradony-Tamásipusz-

ta adott otthont. (Részletes beszámoló a hírlevélben olvasható). Az utolsó részletek megbeszélése volt aktuális Marcaliban megrendezésre kerülő (a lapzártát követően lezajlott) Országos Kórustalálkozó és Katonadal-fesztivállal kapcsolatosan, illetve megkezdődött a XXVI. Katonanemzedéki Találkozó kétnapos programjainak összeállítása. Az ülés zárása előtt Hazuga Károly ny. altábornagy a jelenlévők közül azok részére, akik számozott „BEOSZ Emlékérem” tulajdonosai viseleti jelvényt adott át. Elmondta, hogy a jelvény elkészíttetésének az volt az oka, hogy fontosnak tartja, hogy azok, aki kiemelkedő közösségi munkájukkal a Szövetség elismerését kiérdemelték, azt viselhető formában is megmutathassák. A viseleti jelvényt még az év folyamán mindenki számára igyekeznek átadni.



Az elmúlt hónapok tapasztalatai alapján talán joggal mondhatom, hogy az elnökség részéről megtettük az első lépéseket a sikeres közös munka fele, és csak a tag-ságon múlik, hogy erősödő nyitottságra és támogatásra számíthatunk-e.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ŐRNAGY
ALELNÖK

JÓ HÁZIGAZDÁK VOLTUNK

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége eredményesen pályázott a Nemzeti Együttműködési Alap (továbbiakban: NEA) szakmai kiírására. A „Hivatás határok nélkül” mottó megválasztásával a Szlovákiában, Ukrajnában és Romániában működő egyesületek 4–4 fős delegációját hívtuk meg Debrecenbe, a mi Észak-alföldi régióba tartozó tagegyesületeink képviselőivel együtt. Meghívást kaptak még a katonai attasék, országos elnökök és hazánkban tanuló ukrán diákok. A program kialakításakor, a helyszín és időpont kiválasztásánál még nem gondoltuk, hogy ilyen nagyszerű, önzetlen, jó szándékú emberekkel fogunk együtt dolgozni. Mindenki, akit megkerestünk, hozzátette egyéniségét és az ügy érdekében újabb ötletével, cselekvően segítette az eredményes megvalósítást. Vendégeink ámulatból ámulatba estek, de végig realisták maradtak. Nagy öröm volt látni, hogy ismeretlen emberek, akik más-más országban szolgálták a hazájukat, mennyire együtt vannak, hogy fogadják egymás közeledését, a nyelvi nehézségek ellenére milyen jól megtalálják a közös hangot. Ismerősként, barátként üdvözlük bajtársaikat.

Az I. és II. világháborús emlékmű megkoszorúzásánál az MH 5. Bocskai István Lövészdandár jól felkészült katonái biztosították az ünnepélyes, szakszerű végrehajtást. Az alpolgármester úr jelenlétével, kedvességével a város iránti elkötelezettségével és tenni akarásával, az emberekkel kialakított kapcsolatával a jelenlévőket teljesen elvarázsolta.



A szállodába visszaérve a szállodaigazgató asszony elbűvölő modorával megtartott tájékoztató és bemutató, valamint az a szolgáltatás, amit a szálloda nyújtani tud az oda látogatóknak elvarázsolta vendégeinket. Fokozta a hatást, amikor közölte, hogy a wellness szolgáltatás is igénybe vehető.

A második napon megtörtént a szervezetek kölcsönös bemutatása, együttműködési megállapodás aláírása a magyar és az ukrán szövetségek között. Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság alárendeltségébe tartozó tisztek és altiszt előadásai a résztvevők számára betekintést adtak a Magyar Honvédségnél folyó hadisírgondozás szervezeti felépítésébe, történetébe, megismerhették a Debrecenben található I. világháborús katonasírokat, valamint ízelítőt kaptak a Magyar Vitézségi Éremmel kitüntetett katonák felkutatásának helyzetéről.

A rendezvényt az emléktárgyak kölcsönös átadása, közös fotó és meglepetésként az eseményt megörökítő képek DVD-n történő átadása zárta. A vendégek meglepedéssel, a szervezők a program sikeres lebonyolításának tudatával távoztak.

Köszönet mindazoknak, akik a rendezvény sikeréhez munkájukkal hozzájárultak.

ESKÜDT LAJOS NY. EZREDES
ELNÖKHELYETTES

ÁTALAKUL A TARTALÉKOS RENDSZER

Magyarországon 2002. január 1-jétől létezik önkéntes tartalékos rendszer (ÖTR), azonban valós, számottevő képességként csak 2011. január 1-jétől beszélhetünk róla. Ekkortól a honvédségi objektumok őrzés-védelmét ellátó fegyveres biztonsági őrök önkéntes védelmi tartalékos (ÖVT) katonai jogviszonyt is létesítenek, amellyel ezen létesítmények – különleges jogrend időszakában történő – katonai őrzés-védelmi feladatai biztosítását is megalapozták. 2012-ben kezdődött meg az önkéntes műveleti tartalékos (ÖMT) beosztások feltöltése.

Az ÖTR azóta több alkalommal bizonyította létjogosultságát, szükségességét, alkalmazhatóságát: a 2013. évi dunai árvíz időszakában mintegy 1400 önkéntes tartalékos vett részt a védelmi munkálatokban; valamennyi megyei és helyi védelmi bizottságban képviselték a honvédelmi érdekeket, többen teljesítettek (és teljesítenek ma is) közülük külszolgálatot, vesznek részt hazai és nemzetközi gyakorlatokon, illetve határvédelmi feladatokban, valamint a határon szolgálatot teljesítő állandó állomány laktanyai feladatai ellátásában nyújtanak segítséget stb.

A rendszer működése során szerzett tapasztalatok és a megváltozott biztonsági környezet azonban szükségessé tette az ÖTR átalakítását, melyről 2016-ban született döntés.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) elnöksége, mint a honvédelem ügye iránt elkötelezett „civil” szervezet, egyben a tagegyesületei sorában lévő számos önkéntes tartalékos katonai érdekvédelmét felvállaló tömörülés, tájékoztatást kért Takács Attila dandártábornoktól, az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság (MH HFKP) parancsnokától az átalakítás irányáról, lényegi elemeiről, helyzetéről. A találkozóra 2017 júniusában került sor, melyen a BEOSZ elnöksége részletes tájékoztatást kapott a tartalékos rendszer átalakításának céljairól, feladatairól, annak legfőbb elemeiről az MH HFKP szakembereitől. Ezt követően Takács dandártábornok úr és Hazuga Károly ny. altábornagy úr, a BEOSZ elnöke együttműködési megállapodást írtak alá.

A Bajtársi Hírlevél részére Takács Attila dandártábornok úr interjút adott a parancsnokság feladatairól, az ÖTR átalakításáról, fejlesztéséről.

Jelenleg is több mint ötezer önkéntes tartalékos katoná van, akik kiegészíthetik az állandó állományt különleges jogrend bevezetése esetén, illetve akár békeidőszakban is, ha szükséges. Miért van szükség egy új típusú önkéntes tartalékos szolgálati formára?

– Az látszik, hogy a jelenlegi tartalékos állomány zöme azokból áll, akik a

korábbi haderőcsökkenések, átalakítások során kényszerűségből kiváltak a hivatásos állományból. Többségük, valamint a rendvédelmi szervek volt hivatásos állományából kiváltak nagy része ötven év fölötti, ezért az elkövetkezendő tíz-tizenöt évben nyugállományba fognak vonulni. Így elengedhetetlen újabb tartalékosok toborzása. Az önkéntes tartalékos rendszer működése során szerzett tapasztalataink azt támasztják alá, hogy jelentős számban vannak olyan polgárok, akik elkötelezettséget éreznek a honvédelem ügye iránt, azonban aktivitásukat lehetőleg lakókörnyezetükben kívánják kifejezni. Figyelemmel arra, hogy a honvédelemnek – többek között – része a lakosság biztonságának szavatolása is, a területvédelmi feladatok ellátása érdekében új önkéntes tartalékos szolgálati formát alakítottunk ki, amellyel találkozunk a lakosság igénye a Magyar Honvédség feladataival. A terveink szerint az előttünk álló tíz évben minden járásban megalakul egy önkéntes területvédelmi század, amelynek nemcsak a toborzását, de a kiképzését is helyben oldanánk meg. Ezek a tartalékosok egy egységes, szervezett erőként rendkívüli helyzetben gyorsan mozgósíthatók lennének helyben, nemcsak az ország fegyveres védelmi feladatainak ellátására, hanem akár természeti vagy ipari katasztrófa veszélye, esetleges bekövetkezése esetén is.

Mit nyújt a honvédség? Mi az a plusz – az anyagiakon túl – amiért egy fiatal érdekelhet ez a lehetőség, az hogy tartalékos szolgálatot vállaljon?

– Egyrészt olyan képességeket szerezhet a kiképzések során, amelyeket a polgári életben is jól hasznosíthat. Javul a tájékozódási képessége, megtanulja, hogyan viselkedjen veszély-, illetve vészhelyzetben, ami a mai világban egyre fontosabb. A túlélőképesség mellett pedig azt is felmérheti, hogyan tud egy közösség részeként, csapatban dolgozni. Ráadásul a honvédséghez, illetve a tartalékosokhoz csatlakozó fiatalokban reményeink szerint erősödik a lokálpatriotizmus is, hiszen helyben, a saját szűkebb hazájukért, annak védelmében végzik a tevékenységüket. Szeretnénk elérni, hogy erősödjön nemzeti identitásuk is a katonai hagyományok megőrzésével.

Csak a fiatalokra számítanak, vagy az idősebbek is kaphatnak katonai kiképzést?



– Valamennyi korosztály jelentkezését várjuk a katonai szolgálat felső korhatáráig, azaz az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig. Ez azért fontos, mert az elmúlt tizenhárom évben, a sorkatonaság megszűnése után felnőtt egy olyan generáció, amely már apaként sem rendelkezik semmilyen katonai ismerettel, tehát a gyermekeiknek sem tudja átadni azt a morális értéket, amelyet a honvédelem ügye jelent. Várjuk továbbá azok jelentkezését is, akik ugyan teljesítettek katonai szolgálatot, de szeretnék tudásukat frissíteni,

hiszen az ő ismereteik is megkophattak. Lehetőség ez továbbá a hölgyek részére is, akiknél általában különösen erős a család, a lakókörnyezet biztonsága iránti elköteleződés.

Kérdés azonban, hogy a munkahely hogyan viszonyul a munkavállalója katonai szolgálatához. A munkáltatók kapnak ezért valamilyen támogatást?

– Jelenleg is van lehetőség kompenzációra, de ennek a továbbfejlesztésén folyamatosan dolgozunk. Ha valaki tartalékos katoná lesz, a munkáltatóval is szerződést köt a honvédség, amennyiben ezt a munkáltató kezdeményezi. Ez részben biztosítja a munkáltatót, hogy jó előre tud a tervezett behívás időpontjáról, a szolgálatteljesítés időtartamáról, így szervezéssel meg tudja oldani a feladatait. Munkavállalója katonai felkészültségének támogatásáért, ellenszolgáltatásként kompenzációra jogosult. Egyes munkáltatók felismerték, hogy dolgozóik katonai szolgálatvállalásának támogatása egybeesik saját érdekeikkel is. A drága pénzen szervezett csapatépítő tréningek részben helyettesíthetők az önkéntes tartalékos kiképzéssel, hiszen ez hozzájárul a közösségformáláshoz, egymás megismeréséhez, a felelősségvállalás szükségességének felismeréséhez, a különböző helyzetekben történő döntéshozatali képesség kialakulásához. A munkáltatók mellett egyes felsőoktatási intézmények is lehetőséget látnak az önkéntes tartalékos rendszerben, továbbá a polgárőr szervezetek részéről is nagy érdeklődés tapasztalható.

Hány éves kortól kezdik toborozni erre a pályára az embereket?

– A szakemberek szerint 13 éves kortól lehet megszólítani a fiatalokat. Ilyenkor persze csak bemutatjuk a honvédséget, játékos formában, különféle versenyeken ismertetjük a gyerekekkel, hogy miről szól a katonai hivatás. A középiskolában ezt lehet folytatni választható érettségi

tantárgy oktatásával, szervezett sporttevékenységgel, illetve táboroztatással. Később aztán csatlakozhatnak a honvédség szervezetéhez is, hivatásosként vagy szerződésesként, illetve tartalékosként, de ha csak az marad meg, hogy később, civil állampolgárként támogatják a honvédelem ügyét, már akkor is sokat értünk el.

Mely országrészben kezdik a toborzást, hol lehet jelentkezni?

– Országosan meghirdettük a toborzó rendezvényeinket, tehát az ország minden megyéjében és a fővárosban voltak és lesznek rendezvények, ahol megjelennek a toborzóink, de a legnagyobb mértékű toborzást most két területen, Veszprém és Hajú-Bihar megyében indítottuk el. Hajú-Bihar megyében egy road-show-val megyünk körbe a településeken, járási székhelyeken. Veszprémben júniusban honvédelmi napot szerveztünk, ahol a fővárosi és dunántúli alakulatok mutatkoztak be az Arénában. Ezen felül minden toborzóiroda és kormányablak nyitva áll azok előtt, akik a katonai hivatást szeretnék választani. Ott vagyunk az interneten és a közösségi oldalakon, elindítottunk egy weboldalt www.iranyasereg.hu címmel.

Minden járásban lesz tehát önkéntes területvédelmi tartalékos század. Hol fogják kiképezni az állományt, hiszen vannak megyék, ahol nincs katonai alakulat?

– A célunk az, hogy mindenki a lakóhelyéhez közel vehessen részt kiképzésen. Ennek érdekében már tíz helyőrségben működik kiképzőszázad, és még ebben az évben megkezdjük további tíz kiképzőszázad kialakítását. Minden megyében meg kívánjuk teremteni a kiképzés feltételeit, együttműködésben a kormányhivatalokkal, önkormányzatokkal, civil szervezetekkel és sportegyesületekkel.

Az önkéntes tartalékos rendszer átalakítása, feltöltése mellett a szer-

ződéses állomány toborzása is a parancsnokság feladatkörébe tartozik. A szerződéses létszám feltöltése milyen kihívásokat jelent?

– A fluktuáció természetes folyamat és honvédelmi szempontból bizonyos mértékig hasznos is, hiszen minél több ember részesül katonai felkészítésben, annál fokozottabb az ország védelmi képessége. Az elmúlt években a kiáramló létszám kis mértékben ugyan, de folyamatosan csökkent, azonban új, hatékony toborzó-módszerek bevezetésével sikerült megállítani a folyamatot és ebben az évben már többen kötöttek szerződést, mint ahányan elhagyták a honvédséget. Szerencsére a Honvédelmi Minisztérium vezetése, illetve a kormány felismerte, hogy az illetmények versenyképessé kell tenni. Ennek hatására már jönnek is vissza hozzánk azok, akik korábban úgy döntöttek, hogy elhagyják az állományt.

Egy szerződéses katona mennyit kereshet?

– Kezdő fizetésként legalább bruttó 180 000 forintot, azonban, ha érettségivel rendelkezik, akkor 220 000 forint a kezdő illetmény, de ehhez számos plusz juttatás is jár. Fizetjük az utazási költségeit, a kiképzéseknél az étkezését. Ha a laknyában lakik, vagy nőtlen szállón, akkor természetbeni ellátásra jogosult, nem kerül számára pénzbe a kiemelt egészségügyi ellátás sem. Hozzájárul a honvédség a kiegészítő nyugdíjpénztári megtakarításhoz, és további cafeteria-elemek is vannak. A családja is számos támogatásban, kedvezményben részesül. Ami azonban ennél még fontosabb: egy kiszámítható életpálya előtt áll, és ahogy halad előre, nő az illetménye is.

Egy szerződéses katona is eljuthat külszolgálatra?

– Természetesen. Alapvetően csak az a különbség a szerződésesek és a hiva-

tásosok között, hogy az egyik élethosszig, a másik meghatározott ideig vállalja a szolgálatot. Ha teljesíti a követelményeket, egy szerződéses katona is előre tud lépni, ki tud jutni misszióba.

A jelentkezőknek szigorú követelményeknek kell megfelelni ahhoz, hogy belépjenek a honvédség állományába. Nem tervezik a követelmények enyhítését?

– Az egészségügyi alkalmasság alapvető feltétel. A bemeneti követelményeket azonban az eredményesebb toborzás érdekében megváltoztattuk. Nem kell már a felvételinél százszázalékosan teljesíteni a fizikai felméréseken, elég a hat hónapos próbaidő végén ennek megfelelni. Ennek érdekében szakemberek segítik a felkészülést a próbaidő alatt. A fizikai követelményeket azonban a jogviszony fennállása alatt végig teljesíteni kell, melyet évente ellenőrzünk. A sportolás feltételei alapvetően minden helyőrségben biztosítottak, és a felkészült szakemberek egyéni edzéstervet összeállításával is tudják segíteni az állományt.

Változott-e a kiképzés az utóbbi években?

– Teljes átalakulásra volt szükség, hiszen a hadviselésben is új módszerek jelentek meg. A hadszíntéren szerzett, valamint a szövetségekkel cserélt tapasztalatok alapján modernizáltuk a kiképzés rendszerét.

Az új kiképzési rendszerhez megfelelnek a kiképzőbázisok?

– A kiképzőbázisok átalakítása folyamatosan napirenden van, a szövetségekkel együtt igyekszünk ezekhez az új eljárásokhoz igazítani a felkészítéseket. A várpalotai központi gyakorlóterén hazai, NATO- és amerikai beruházások is lesznek. A beépített (lakott) területen vívott helyiségharcra történő felkészítés előtérbe került.

-K.L-

Bajtársak lettek

Új szintre emelte társadalmi kapcsolatainak szervezését és a civil szervezetekkel történő kapcsolattartást a Magyar Honvédség Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság (HFKP) és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ). Az aláírt együttműködési megállapodás alapján közvetlenebb és összehangoltabb lesz a két szervezet munkája, hogy közös erőfeszítéssel szolgálhassák tovább a honvédelem ügyét. Az együttműködés fő célja, hogy a hazafias és honvédelmi neveléssel, oktatással, tudományos kutatással kapcsolatos feladatokat a két szervezet együtt, egymást erősítve végezze, így támogatva az MH HFKP egyik kiemelkedő feladatát, az Önkéntes Tartalékos Rendszer átalakítását és népszerűsítését. A közös kommunikáció reményeik szerint hatványozza annak eredményességét, hogy a szükséges információk eljussanak azokhoz a diákokhoz és munkavállalókhöz, akikre elsősorban számítanak a tartalékos rendszer új ele-



mének, a területi elven szerveződő tartalékos járási századok megalakításánál. Az együttműködési megállapodás az MH HFKP és BEOSZ között az előbbi megalakulása óta tartó, jól működő közös munkát tette hivatalossá.

FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC



Székesfehérváron a Polgármesteri Hivatal dísztermében, a városi közgyűlések helyszínén – amely szinte történelmi helynek számít – szervezte meg a BEOSZ elnöksége és a Közép-dunántúli Régió a polgármesterek találkozóját. Ugyan polgármesterek találkozásának hívjuk az eseményt, de valójában több volt ennél. A BEOSZ elnökség, a régióvezető, a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnoksága, a Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilván tartó Parancsnokság és alárendelt területi szervei, a Közép-dunántúli Régióhoz tartozó tíz egyesület vezetői találkoztak a civil szervezeteknek otthont adó önkormányzatok képviselőivel.

Ennek az eseménynek a megszervezése nem volt úttörő cselekedet. Volt már ilyen. Igaz, ha jól tudom, mintegy tíz évvel ezelőtt. Mindenesetre ebben az évben a BEOSZ elnöksége – kiindulva abból a felismerésből, hogy tagszervezeteink legnagyobb támogatói és partnerei a helyhatóságok lehetnek –, elhatározta, hogy az önkormányzatokkal való mind szorosabb együttműködés érdekében megszervezi a hasonló találkozókat. Mivel egy ilyen rendezvényt országos szinten lehetetlen lenne létrehozni, a régiókban kezdtünk el gondolkodni. A Közép-Dunántúlon szerveztük meg az elsőt, de szándékaink szerint nem az utolsót.

Nem szeretném most ismertetni az esemény menetét, azt olvashatják Vilner Péter nyugállományú ezredes, alelnök tollából, akinek az írása a BEOSZ honlapján már az eseményt követő napon olvasható volt. Inkább néhány személyes gondolatot szeretnék ebben az írásban

megfogalmazni, nem mint kívülről, hanem az érintett szemével, vagyis szubjektíven. Nem mernék eredményességről, vagy tanulságokról beszélni, mert ahhoz majd egy mélyebb elemzésre lesz szükség.

Az első gondolat a szervezéssel kapcsolatos. Nagyon kedvezően életem meg, hogy milyen jól együtt tudtunk működni az operatív elnökséggel úgy is, hogy személyesen csak pár alkalommal találkoztunk. Telefonon, elektronikus levelekben tartottuk a kapcsolatot és így is gördülékenyen ment minden. Kitaláltuk, tovább fejlesztettük, kiegészítettük egymás gondolatait, és a végére összeállt minden. Köszönet ezért Esküdt Lajosnak és Sztanó Zsuzsának.

A legelső és talán legfontosabb feladat a témaválasztás volt. Egy ilyen találkozóknak nem lehet csak az a célja, hogy találkozzunk. Kell adni egy olyan célt, ami a találkozó után is tovább él. Úgy gondolom, hogy nekünk sikerült egy ilyen célt találnunk. Ha csak egy-két településen továbbgondolják a szociális ellátás és gondoskodás területén tett javaslatainkat, már megérte. (Ez a téma azt hiszem, megér egy külön cikket is, de ennek megírására van nálam alkalmasabb személy.)

Ami nagy fejtörést okozott és fog is okozni majd az utánunk következőknek, az az időpont kiválasztása volt. Olyannak kellett lennie, ami mindenkinek, vagy legalább a többségnek jó. Nehéz feladat, ha azt vesszük alapul, hogy olyan személyeket hívunk, akiknek nem a napjaik, de az óráik is be vannak osztva. Nem tudtuk például hónapokkal ezelőtt, hogy éppen egy NATO-gyakorlat VIP-napjára fog esni a rendezvény. Az utolsó napokig nem le-

hattünk biztosak abban, hogy mindenki ott lesz, akit meghívtunk. Aztán minden jól alakult. Minden település, minden katonai szervezet képviselői ott voltak. Polgármesterek, alpolgármesterek, jegyzők, képviselők a polgári oldalon, parancsnokok, parancsnokhelyettesek, szaktisztek a katonák oldaláról. Az egyesületeket – egy kivétellel, aki külföldön tartózkodott – mindenhol az elnökök képviselték.

Azt hiszem, nagyon oda kell figyelni a helyszínre is. Egy ilyen szintű rendezvényt ilyen résztvevőkkel nívós helyre kell tervezni. Nem tudok elég hálás lenni Székesfehérvár önkormányzatának, hogy első szóra a városháza legszebb termét biztosította számunkra.

Például alaposan el kell gondolkodni azon, hogy mikor kell kiküldeni a meghívókat, hogy ne legyen túl korán, de ne is késsünk el vele. Végül azt is alaposan át kell gondolni, hogy milyen emléket állítsunk az eseménynek. Nem szabad túlzásokba esni, de „olcsójánosok” sem lehetünk. Minden érdem az operatív elnökség két tagjára, akik megtalálták az „arany középutat”. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nyugodtan aludtam, hogy nem voltak félelmeim a találkozó reggelén.

Aztán a lebonyolítás során nem is ment minden úgy, ahogy terveztük. A program megcsúszott. Nem kicsit, nagyon. Mert túlságosan hosszan mutattam be az egyesületeinket (nem akartam, hogy általam fontosnak tartott dolgok kimaradjanak). A végére mégis megnyugodtam. Hogy miért? Én végig szemben álltam, vagy ültem a jelenlévőkkel. Akár az önkormányzati vezetőket, akár a katonai vezetőket néztem, azt láttam, hogy öszin-

te érdeklődéssel figyeltek az elhangzottakra. Talán nem túlzás azt mondani, hogy ők is fontosnak érezték azt, amit el akartunk mondani ezen a találkozón. Talán megérintette őket, hogy mennyire komolyan gondoljuk, amit teszünk, akár a hagyományőrzés, akár a csapathagyományok ápolása, akár a közösségépítés területein. Talán megértették, hogy mennyire fontos nekünk az érdekképviselés, az idősekről, a betegekről, az özvegyekről, az árvákról való gondoskodás. Talán

átérezték, mi játszódik le bennünk, amikor egy régi barát, kolléga, bajtárs sírjánál állunk. Lehet, hogy most már tudják, mit jelent nekünk a bajtársiasság.

Ha csak egyszeri alkalom volt, ha egy hét múlva már nem is emlékeznek rá, ha elfelejtenek minket a mindennapok gondjai között, akkor is megérte látni az érdeklődést, az egyetértést az arcokon. Abban biztos vagyok, hogy ha a jövőben valamilyen ügyben az egyesületi vezetők megkeresik az önkormányzatok vezetőit,

másképp fogják majd őket, fogadni, mint eddig. Ha pedig a kezdeményezésünk, amit a szociális ellátórendszerek összekapcsolására, az ebben való szerepvállalásunkra tettünk, csak egy helyen meghallgatásra és folytatásra talál, már megérte.

Sok szerencsét hozzá mindenkinek! Sok szerencsét nekünk! Sok szerencsét a BEOSZ-nak és minden régiónak!

BERDÓ GÁBOR KÁROLY

Ülésezett a kuratórium

Ülésezett az MH Szociálpolitikai Közalapítvány kuratóriuma. A kuratórium határozatképességének megállapítását követően Gyuris Mihály, a kuratórium titkára beszámolt a gyermektáboroztatás eddigi tapasztalatairól. Elmondta, hogy az ellátással, az elhelyezéssel és a programokkal kapcsolatos visszajelzések jók, de elsődleges tapasztalat az, hogy a továbbiakban a turnusok feltöltése érdekében hosszabb szervezési időszakra lesz szükség, illetve a korosztály bővítésén is lehet gondolkodni.

Ezt követően került sor az előkészített kérelmek tárgyalására. Ez alkalommal a HM gondoskodási körébe tartozó személyek – nyugállományúak, hozzátartozók, szolgálati kötelemekkel összefüggő balesetet szenvedettek –, közel 143 fő terjesztett elő kérelmet. Továbbra is látszik, hogy a kérelmezők esetében főleg a hiteltartozások és a növekvő gyógyszerköltségek okoznak napi szintű megélhetési gondokat, de nem ritka az egyszeri jelentősebb kiadással járó

élethelyzet problémája sem. Talán külön érdemes odafigyelni arra is, hogy a kérelmezők között megjelentek olyan idősebb honban élő személyek is, akik számára a benttartózkodási költségek havi rendszerességgel történő megfizetése okoz gondot. A kérelmek kapcsán ugyancsak fontosnak tartom kiemelni, hogy a kuratórium döntését közel 100 fő esetében szóbeli kiegészítéssel hozta meg, ennek egyik oka, hogy az egy főre eső összehatárt meghaladó jövedelmek esetén a kérelmeket egyedi elbírálással tárgyalják. Elmondható, hogy a kuratóriumi tagok szociális érzékenységet bizonyítja, hogy szinte valamennyi esetben pozitív döntés született, sőt gyakran éltek az emelt összeg odaítélésének lehetőségével is.

Most is, mint minden ülés után, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a tagság kapjon minél nagyobb körben tájékoztatást a segélyezés lehetőségéről, de ne csak rájuk gondoljunk, hanem keressük és biztassuk a környezetünkben élőket is. Azon tagszervezeteknél, ahol ezt a Megállapodási Szerződés már lehetővé teszi, törekedni kell az érdekvédelmi szervekkel való együttműködésre.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖR Nagy

Polgármester a végeken

Dr. Kriza Ákost, Miskolc megyei jogú város polgármesterét Hódmezővásárhelyen, az MH Alföldi Ideiglenes Alkalmi Kötelék (MH AIAK) parancsnokságán Nagy Sándor ezredes, az MH AIAK jelenlegi parancsnoka fogadta, majd tájékoztatta a kötelékben szolgáló katonák határvédelmi feladatairól. A program a kelebiai határvédelmi bázison folytatódott, ahol a század parancsnoka ismertette a bázison szolgáló alegység feladatait. Ezt követően a polgármester miskolci illetőségű katonákkal találkozott, majd bepillantást nyert az ott szolgáló katonák mindennapi életébe, elhelyezési körülményeibe, sza-



badidős lehetőségeibe. A látogatás a bázishoz közeli határszakaszon folytatódott, ahol az MH AIAK parancsnokhelyettese ismertette az ideiglenes biztonsági határzárnál végrehajtandó szolgálati feladatokat. Kriza Ákos a helyszínen két másik

miskolci katonával beszélgethetett, akik a határzár mellett éppen járőrfeladatot láttak el.

HONVEDELEM.HU
FOTÓ: MH AIAK

Bemutatkozik a Honvéd Hagyományőrző Egyesület

A HOHE megalakítását Kéri Kálmán vezérezredes kezdeményezte. Az egyesület fennállása óta több mint negyedszázad telt el. Fő feladatának tekintette a magyar honvéd hagyományok ápolását és azok átadását a következő nemzedékeknek, azoknak, akik az alapítókhoz hasonlóan a haza szolgálatára teszik fel az életüket. Az elmúlt évekre visszatérve kijelenthetjük, hogy a HOHE betöltötte történelmi szerepét a katonahősök emlékének megőrzésében, valamint a magyar királyi tisztek katonai rehabilitációja érdekében. A több mint negyedszázad hosszú idő, de történelmi léptékekkel mérve mégsem túl sok. Ennek ellenére kötelező számvetést készítenünk, mert ezt kívánták a hadak útjáról ránk tekintő bajtársaink, barátaink, akik nélkül a honvéd hagyományörzés területén nem végezhetünk volna oly sok munkát.

Sokat tettünk, de mégsem eleget. Sokat, mert több mint hatezer egykori honvédtiszt, tiszthelyettes kapta vissza a rendfokozatát és került méltányos rendfokozatba. A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény lehetővé tette a katonai rehabilitációt. A Rehabilitációs Bizottság munkájában a HOHE tagjai hatékonyan részt vettek. Sokat tettek, mert méltó módon lehet megemlékezni az első és a második világháború hősi halottairól. A törvény május utolsó vasárnapján, a hősök napján a HOHE számára is lehetővé teszi a kegyeleti ünnepségek szervezését. (koszorúzásokat, gyertyagyújtást a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Díszudvarán, doni-misé a Mátyás templomban és a doni kápolnánál, a hősök folyosóján, a temetőben, a katonai sírhelyeken és más hősi emlékműveknél). Emlékhelyek, emléktáblák létesítésével emlékezünk katonahőseinkre. Visszahelyeztettük a Ludovika épülete elé, az eredeti helyére Horvay János szobrász I. világháborús „NÉVTELEN HŐSEINK-NEK 1914–1918” emlékére 1924-ben felavatott emlékművét, melynek Ludovika épület felőli oldalára feltettük „A II. VILÁGHÁBORÚ KATONAHŐSEINEK ÖRÖK EMLÉKEZETÉRE” bronz reliefet. Márvány emléktáblát létesítettünk a HIM Díszudvarán „ÖRÖK DICSŐSÉG ÖVEZZE HŐS HONVÉDEINK EMLÉ-



KÉT!” szöveggel. 1991 óta rendszeresen megemlékezünk a 1943. január 12-i doni katasztrófáról. HOHE-találkozót szerveztünk Kecskeméten illetve Budapesten. 1992-ben a Ludovika Akadémia Nagyrétjén 350 fő részvételével megrendezett Ludovika világtalálkozóra meghívtuk az emigrációban élő magyar tiszteket.

Sokat tettünk, mert országszerte egyre több helyen emlékeztet szobor, emléktábla a hősi halottakra, az elesettekre, a hadifogságból soha vissza nem tértekre, az eltűntekre.

Sokat, mert a Magyar Honvédség Altszti Akadémiáján az altisztavatáson évfolyamelsőként végzett fiatal altiszt minden évben átveheti az alapító elnökünk emlékére a Kéri Kálmán bajonettet. Újból bevezettük a száznapos ünnepséget, amely beépült a végzős tisztjelöltek programjába. A Ludovika és Bolyai-kard adományozásokat felelevenítettük, a végzős évfolyam rangelsői kard- vagy tör-vándordíjakat kapnak. Sikerült elérnünk a tűzéreknel, hogy a Borbála-ünnepség rangja visszakapja régi fényét. Minden tiszt iskolát végzett tiszt 1993 óta emlékdiplomát kaphat (arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és gránitdiplomát) az avatásuk jubileumi évfordulóján 50, 60, 65, 70 és 75 év után, amennyiben igénylik!

A fővárosi és területi csoportjaink végzik ez irányú tevékenységüket. Jeleskednek a honvéd hagyományok ápolásában. Kiemelkedő munkát végeznek: Győr, Kecskemét, Mosonmagyaróvár, Szekszárd, Székesfehérvár, Szombathely és

Pécs városában élő tagjaink. Sorra megalakultak a hadapródiskolák bajtársi körei és a megyei szervezeteink.

A külföldre menekített Ludovika-zászló az emigrációból 1992-ben hazatért, másolatát a Ludovika történelmi és szellemi jogutódja, a Kossuth Lajos Katonai Főiskola kapta meg. A m. kir. Bolyai János honvéd Műszaki Akadémia zászlajának felújítását finanszíroztuk, amely zászlót 10 éven keresztül kivitték a történelmi zászlók között a Kossuth téri tisztavatásokra.

A m. kir. tisztek és tanárai emlékiratait, volt akadémikusok és növendékek visszaemlékezései, valamint eredeti dokumentumok alapján különböző kiadványokban megjelentek a katonaiskolák történetei. A kanadai emigrációban élő Rada Tibor reh. őrnagy/alezredes szerkesztésében megjelent „A M. kir. Honvéd Ludovika Akadémia és testvérintézetek története” I-II. című kötet 2001.

2009-ben közreműködésünkkel kiadtuk a „Növendékek, hadapródok, hallgatók 1868–2004” című könyvet, amely összefoglalja a magyar katonai tanintézetek történetét és taglalja a honvéd tisztképzés szolgálatában végzett tevékenységüket. 2015-ben megjelent „Negyedszázad a honvéd hagyományörzésért” című kiadványunk.

Kéri Kálmán szavaival „Meg kell tanulnunk ismét magyarnak lenni. Alig van magyar öntudatunk, pedig büszkének lehetünk arra, hogy magyarok vagyunk. Ezer éve itt élünk, és sok-sok pusztulást, katasztrófát megélt ez a nép, de mindenkor tudott újat teremteni.”

Prof. dr. Szakály Sándort, a HOHE jelenlegi elnökét idézem: „S miért érezzük még, hogy mégsem tettünk eleget? Nem látjuk a HOHE tagjai között a Magyar Honvédség hivatásos tisztjeit és altisztjeit, azokat, akik reményeink és reményeik szerint a honvéd hagyományok őrzői, továbbadói lennének. Fogy a tagságunk, jelenlegi taglétszámunk 250 fő. Nem sikerül elég hatékonyan megszólítani a fiatalokat, és véleményükre kevésbé figyelünk oda.”

Ma a legfontosabb feladatunk a fiatalok bevonása e hagyományörző tevékenységbe. Az I. világháború centenáriumán



a Debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium növendékei, a szentendrei MH Altishti Akadémia altisztjelöltjei valamint az együttműködő gimnáziumok és szakközépiskolák diákjai számára „Katona a családban” című pályázatokat hirdettünk meg, nyerteseit

a tanév zárásakor díjaztuk. Ugyancsak sikeres volt az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára kiírt pályázatunk. Büszkeségünk, a Pécsi Ifjúsági Bajtársi Kör (IBK) 20 fő tagsággal, amely 2016-ben alakult meg. Tagjai részt vesznek Pécs Megyei Jogú Város hagyó-

mányápoló rendezvényein. Kítüntek a „Mecseki Láthatatlanok” emlékének ápolásában. Legutóbb az idei hősök napján I. világháborús, korhű egyenruhában és fegyverzettel adtak díszőrséget, ez alkalomból a HOHE elnöksége részükre zászlót adományozott.

Nagyjavítás után

Meg kell tartani és fejleszteni kell a honvédség különböző katonai képességeit, mert ez az ország biztonságának garanciája – mondta dr. Simicskó István honvédelmi miniszter Szolnokon, a négy Mi-17-es helikopter ipari nagyjavítás utáni használatbavétele alkalmából rendezett ünnepségen.

A miniszter hangsúlyozta, hogy Magyarország biztonsága három pilléren nyugszik: a honvédség képességein, a NATO szövetségi rendszerén és az állampolgárok hazafias elkötelezettségén. Ugyanakkor nagy hangsúlyt kell fektetni a különböző fejlesztésekre is – fűzte hozzá. Emlékeztetett arra, hogy egy nemrégiben született döntés értelmében összesen öt szállítóhelikoptert küldenek nagyjavításra az orosz gyártóhoz. Négy gépen már elvégezték a szükséges munkálatokat, míg az ötödik várhatóan ősszel kerül a gyárba. Az ipari nagyjavítás – a tárcavezető szavai szerint – azt jelen-



ti, hogy felújították a hajtóműveket, a sárkányszerkezetet, cserélték a forgószárny- és a faroklégcsavar-lapátokat, az elektromos vezetékeket, valamint

a hidraulikát. „Minden kötöttséget és lehetőséget figyelembe véve ésszerű és helyes döntést hoztunk, pont azért, hogy a Mi-17-es gépek nagyjavítása során az élettartamuk meghosszabbításra kerüljön” – mondta, hozzátéve, hogy így a gépek még nyolc évig vagy kétezer repült óráig használhatók. A munkálatok elvégzésére nyílt közbeszerzési pályázatot írtak ki, amire négy ajánlat érkezett, közülük választották ki a gépek orosz gyártóját, amely 3,9 milliárd forintért végezte el a javítást.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA



Az első hajdúsági tartalékosok

Megkötötték szerződésüket Hajdú-Bihar megye első önkéntes területvédelmi tartalékosai a debreceni Nagysándor József laktanyában. Igazán katonás nap várta a debreceni lakosokat, hiszen a Nemzeti Katonazenekari Fesztivál részeként a város számos pontján „felbukkantak” a Magyar Honvédség katonái. A nap folyamán a szórakozás és a kapcsolódás mellett egy másik fontos eseményre is sor került: ezen a napon civil személyek és a közigazgatásban dolgozó vezetők írták alá önkéntes tartalékos szerződésüket. A stadion VIP nagytermében Deme- ter Ervin, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja és dr. Berkó Attila, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal főigazgatója írta alá önkéntes műveleti tartalékos szerződését.

„Történelmi pillanat ez, amelynek most részesei vagyunk mi is és önök is!” – köszöntötte Takács Attila dandártábornok, az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság parancsnoka a jelentkezőket, akik önkéntes területvédelmi tartalékos szerződést kötöttek a Magyar Honvédséggel. Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság



debreceni központjában megtartott ünnepségen a dandártábornok megköszönte a megye első területvédelmi tartalékosainak,

hogy szabadidejük egy részét feláldozva részt vesznek a szükséges kiképzéseken, és válsághelyzet esetén készek segítséget nyújtani. Az ünnepségen jelen volt Komolay Szabolcs, Debrecen alpolgármestere is, aki kiemelte: jó érzés tudni, hogy veszély esetén van kikre támaszkodni. Az alpolgármester megemlítette, hogy Debrecen mindig is fontos szerepet töltött be országunk történelmében, és büszkeséggel tölti el, hogy a civisvárosban az elsők között került sor területvédelmi tartalékosok szerződéskötésére.

HONVEDELEM.HU

Tartalékosok kiképzése

A püspökszilágyi kiképzőbázison Kiss Ferenc alezredes, az MH vitéz Szurmay

Sándor Budapest Helyőrség Dandár (MH BHD) megbízott törzsfőnöke nyitotta meg

a leendő önkéntes műveleti tartalékos katonák öthetes alapkiképzését. A katonai előképzettséggel nem rendelkező állomány egy nappal korábban érkezett Püspökszilágyra, hogy megkezdje a



Önkéntesek 60 év fölött

Az önkéntes tartalékosok és az érdekvédelmi szervezetek által is régen várt intézkedést adott ki a Honvéd Vezérkar főnöke június hónapban. Vanyur Tibor ezredes, a Honvéd Vezérkar Személyzeti Csoportfőnökség Katonai Igazgatási és Toborzó osztályvezetőjét kérdeztük az intézkedés lényegéről.

„A HVK Személyzeti Csoportfőnökség által kidolgozott intézkedéssel a Honvéd Vezérkar főnöke a 60. életévét betöltött önkéntes tartalékos állomány szerződtesítésére és igénybevételére vonatkozó szabályozást adott ki. A szabályozás lényege, hogy a 60. életévét betöltött önkéntes tartalékos kérelme alapján, békeidőszakban – kiképzésen és felkészítésen túl – gyakorlatilag műveleti feladatokra nem kerül behívásra, ezzel egy időben, ugyancsak arra vonatkozó kérelme alapján, szerződésének módosításával egy úgynevezett központi tartalék állományba kerül.”

Mi indokolja a változtatást?

– A Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program elfogadásával, a Magyar Honvédség megkezdte egy újabb önkéntes szerződéses állomány toborzását, nevezetesen az Önkéntes Területvédelmi Tartalékos kötelek felállítását. Ezzel az új szervezeti elemmel erősödik a Magyar Honvédség képessége, és nő a rendelkezésre álló tartalékos katonák száma. Ez a változás

lehetőséget biztosít arra, hogy az életkorban előrehaladottabb tartalékos katonákat békeidőszakban csak akkor szólítsuk meg és hívjuk be műveleti feladatok ellátására, amikor annak indokoltsága megkérdőjelezhetetlen.

Mi történik azzal a tartalékoskal, aki nem él a kérelem lehetőségével?

– Aki nem él a kérelem adta lehetőséggel, az érvényben lévő szerződése alapján a meghatározott beosztásában folytatja tovább önkéntes tartalékos szolgálatát.

A kérelem és az új szerződés van-e valamilyen hatással a járandóságokra?

– Tekintettel arra, hogy a megváltozott szerződés az eredeti szerződésben foglalt rendfokozattal történik, azt mondhatjuk nincs hatással. Természetesen mivel ez a korosztály túlnyomó többségében szolgálati járandóságban részesül, az ezzel kapcsolatos jogosultságai is tovább élnek.

Ön szerint milyen hatással lesz az intézkedés az Önkéntes Tartalékos Rendszer működésére?

– Véleményem szerint a hatás összességében pozitív lesz. Egyrészt az Önkéntes Tartalékos Rendszer fejlesztésének fő sodrában – mint azt a korábbiakban már említettem – most a területi elven szerveződő tartalékosok szerződtesítése és alkalmazási feltételeinek megteremtése szerepel. E mellett

azon önkéntes tartalékosok részére, akik közelednek a 60-as korosztályhoz, véleményem szerint jó üzenet, hogy elismerve eddigi honvédelmi, vagy rendvédelmi tevékenységüket, valamint önkéntes tartalékosként kifejtett helytállásukat (2013-as dunai árvíz, határvédelmi feladatok stb.), a honvédség továbbra is tartalékosként számít rájuk, de életkorukból fakadóan az igénybevételt – hangsúlyozom, hogy egyéni kérelmeik alapján – a békeidőszakban csökkenti. Ebben az új helyzetben a katonai szervezetek önkéntes műveleti tartalékos állományában megkezdődhet az első komoly generációváltás, amelyet reményeim szerint a jövőben elinduló tartalékos tisztségi és altsztségi képzés is támogatni fog.

Konkrétan milyen mértékű igénybevételi csökkentésről beszélhetünk?

– Valójában minimális igénybevételt jelent, hiszen ezeknek a tapasztalt tartalékosoknak sok felkészülésre nincs szükségük, inkább csak az információk frissítésére. Igénybevételük a „klasszikus tartalékosokra” jellemző módon a különleges jogrendre fog korlátozódni. A szerződések módosítása már elkezdődött, de természetesen vannak és lesznek, akik a békeidőszaki igénybevételt mint önkéntes tartalékosok továbbra is vállalják, így őket továbbra is tisztelettel és szívesen látjuk.

2017. évi önkéntes műveleti tartalékos alapkiképzést. A megnyitón a törzsfőnök elmondta: az elkövetkező öt hétben számos kihívással szembesülnek majd a kiképzésen részt vevők, ám ez megalapozhatja a jövőt azok számára, akik a későbbiekben szerződéses vagy hivatásos életpályát kívánnak választani. Kiemelte: a fegyelem, – amit a kiképzésen részt vevők most elsajátítanak – az alapja a katonai életnek. E készségek megtanulása, berögzülése az elsődleges cél. Amikor már ezekkel rendelkezik valaki, akkor lehet csak tovább építkezni.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: OROSZ ADRIENN



Köszöntő

A Bajtársi Hírlevél ez évi jubileumi számait örömmel veszem kezembe. Hálával tartozom mindazon kedves bajtársaknak, akik a BEOSZ elnökség támogatásával, áldozatos anyagi hozzájárulásukkal segítik és fenntartják a Szövetség időszakos kiadványát. A legmélyebb köszönettel tartozom a lap szerkesztőbizottságának, Kacsó Lajos és Pintér Ferenc ny. ezredes bajtársaknak. Ezzel a számmal egy kicsit én is jubilálok!

Büszke vagyok szövetségünkre, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségére, amely aktívan és hűséggel szolgálja az egyesületben tömörült szervezeteket, ezzel bennünket, a nyugállományú kato-

nákat és családtagjaikat. Büszke vagyok lapunkra, amely hirdeti katonai múltunkat, ápolja nemzeti katonai hagyományainkat, szolgálja, és egyben tartja bajtársi közösségeinket.

Büszke vagyok arra is, hogy politikamentes és nem hirdetésekkel él. Saját arculata van! Beszámol az egyesületek és klubok tevékenységéről, megosztja velünk az Elnökség felelősségteljes munkáját, gondjait és eredményeit. A BEOSZ ezen a lapon keresztül azt is bizonyítja, hogy felvállalta érdekeink képviselését. Alapvető eszköz a mai számítógépes modern világban, hogy



tájékoztassa a hírlevél olvasóit a nyugdíjasokat összekovácsló közösséget formáló eseményekről és rendezvényekről. Belőle megismerhetjük a méltó katonai szolgálat után megélt „aranyöregkor” boldogságát és a hétköznapi „hősies küzdelmeit” az öregedés nehézségeivel. Fontos dolognak tartom a lap mindenoldalú aktualitását.

Családunk tagjai is szívesen olvasgatják, és ebből megismerhetik a Szövetség és tagszervezetei tevékenységét.

NAGY LÁSZLÓ KLUBELNÖK

Két évtized szolgálat

Amikor negyedévente kézbe veszem a Bajtársi Hírlevél legújabb példányát, enyhe izgalom és nosztalgiával vegyes érdeklődés lesz úrrá rajtam. A tudósításokat olvasva újra abban a közösségben érzem magam, amelyben több évtizeden át szocializálódtam. Üdvözlöm az ismeret és rácsodálkozom az ismeretlenre. Olyan ez, mint amikor hosszú évtizedek után a szülőfalujába tér vissza az ember. Miközben a régi emlékek nyomát keresi, talál is, meg nem is.

Bevallom, titokban mindig abban reménykedem, hogy a tudósítások révén újra találkozom múltam egy-egy darabjával. Azokkal az emberekkel és helyszínekkel, akik és amelyek valamikor fontosak voltak nekem. Igaz, hogy a találkozás csak virtuális lehet, de mégis sokat jelent számomra. Örülök, ha az újság lapjain ismerős barátok arcképe vagy írása jelenik meg, mert ez azt is jelenti, hogy még létezőnk páran a régi „csapatból”. Az idő távlatából is érteni vélem bajtársaim szavát és gesztusait. Közösségi emberként jólesik belekapaszkodnom azokba az emlékekbe, amelyek az életünket jelentették ifjabb korunkban, amikor még együtt hittünk a hivatásunkban. El kell ismernem, hogy gyorsan változó világunkban méltánylandó a Bajtársi Hírlevél teljesítménye, hiszen két évtizeden keresztül talpon maradt és rendszeres megjelenésével nagymértékben hozzájárult a katonaközösségek fennmaradásához,

működéséhez. Tette ezt annak ellenére, hogy lehetőségei egyáltalán nem voltak kedvezőek, hiszen a működési körülmények és a társadalmi-katonai környezet folyamatosan változott és nem feltétlen előnyére. A BEOSZ kiadványaként közvetítette a szervezet célkitűzéseit és eredményeit, ugyanakkor visszacsatolásként nyilvánosságot biztosított a tagság (a tagszervezetek) számára. A többnyire amatőr szereplők által szerkesztett lap – a tagszervezetek aktivitására építve – az idők folyamán jelentős értéket hozott létre.

Sokan vannak közöttünk olyanok, akik számára az egyetlen írásos sajtóterméket kizárólag ez a lap jelenti. Nem érdeklődésük hiánya, sokkal inkább anyagi lehetőségeik jelenének akadályt a szélesebb körű tájékozódáshoz. Ezért is van szükség a lap megtartására és szolgáltatásainak folyamatos bővítésére. Sajnos olyan bajtársaink is vannak, akik még ezt az olcsó kiadványt sem tudják megrendelni, mert öregségükre létfenntartási gondokkal küszködnek. Mivel utóbbiak általában az internet „áldásaiból” is ki maradnak, ezért Ők teljesen elszakadnak hagyományos gyökereiktől. (Az elmagányosodás manapság társadalmi jelenséggé vált!) Jó lenne, ha valamilyen konstrukció révén számukra is elérhetővé tehetnénk a kiadványt.

Napjainkban a bajtársi közösségek legnagyobb gondját a szervezetek „előregedése” jelenti. A jelenség nem megle-

pő, hiszen a demográfiai törvényszerűségei mindenhol megjelennek. De még ettől is sokkal aggasztóbb számomra az a társadalmi jelenség, ami ahhoz vezet, hogy az ifjabb korosztályok értékrendjében a közösségi gondolkodást mindinkább az individualista beállítódás váltja fel. Ilyen környezetben nem könnyű a szervezetépítés. Éppen ezért véleményem szerint a BEOSZ legfontosabb feladatát ennek a helyzetnek a kezelése kell, hogy jelentse a jövőben. A megoldás keresésében és megtalálásában komoly szerepet vállalhat a jelen kiadvány is.

Végezetül: a XX. évfolyam megjelenése messzemenően igazolta és napjainkban is igazolja a kiadvány létjogosultságát. Küldetésének lényege: a katonaközösségek életének, törekvéseinek megjelenítésével erősíteni a BEOSZ tagszervezeteit. Ezt a feladatot a kiadvány maradéktalanul teljesítette a múltban, és reményeim szerint teljesíteni fogja a jövőben is.

Sok sikert az elkövetkező évekhez, Bajtársi Hírlevél!

RUSZNYÁK JÓZSEF NY. ALEZREDES





Álmodjuk együtt a jövőt

A közelmúltban több évfordulós rendezvénye volt a Szövetségnek. Ez az év sem múlik el nélkül. 1997 áprilisában, immár 20 esztendeje, jelent meg első alkalommal a BEOSZ Hírlevele, amely betöltve hivatását szolgálta a bajtársi együvé tartozást, szolgált információkkal

a vezetésnek s a vezetéstől a tagszervezeteknek. Folyamatosan javult a tartalom, megtanultunk publikálni, bemutatni munkánkat, megismertetni legjobbjainkat s megmutatni magunkat másoknak.

A Szövetség bővülésével együtt gyarapodtak az oldalak, változott a forma, a cím: Bajtársi Hírlevél s egyszer csak színesben láthattuk azt a sokszínű munkát, amit végeztünk és végzünk a két évtized során.

Ma már összegyűjtve, archiválva a megjelent lapszámokat majdnem teljes a paletta. 70 szám áll rendelkezésre a Szövetség múltját kutatóknak s tükre is életünk rövidebb-hosszabb szaká-

szának. Itt élnek közöttünk a lapot először jegyző BEOSZ elnök, mint felelős kiadó s a többiek.

Nem becsültük s talán ma sem méltányoljuk igazán a főszerkesztők munkáját. Kacsó Lajos ny. ezredes bajtársunk profi újságíróként és fotósként alapozta meg tudásával, szakértelmével ezt a lapot. 1997-től 2007-ig, egy évtizedig végezte azt a nem könnyű munkát, amely egy szerkesztő dolga. Végleges nyugalomba vonulásakor méltán és méltón kapta meg a Szövetség legmagasabb elismerését az Emlékérmet.

Tőle a munkát Pintér Ferenc ny. ezredes bajtársunk vette át s végzi 2007-től a mai napig, 2017-ig hivatásának tekintve a lapszerkesztést. Szorgalma, áldozatkészsége, ügyszeretete kitapintható az egyes lapszámokból. Igaz ügyet szolgálni nem lehet konfliktusok nélkül. Bizonyára voltak álmatlan éjszakáik, mint ahogyan sokan másoknak is, akik a Szövetség ügyét igaz szívvel képviselték. Az álmatlan éjszakákat álommal telítettek követték s mi a cikkírók és olvasók, csak köszönetünket, hálánkat tolmácsolhatjuk mindkettőjüknek.

TÓTH SÁNDOR NY. EZREDES

Felnőttkorba érve

Mielőtt ehhez az íráshoz hozzákezdttem, átlapoztam jó néhány előző lapszámot. Hála elődeimnek, egészen 2005-ig át tudtam tekinteni a lap fejlődését, megújulását. Érdekes volt látni, hogyan alakult át az egykori fekete-fehér lap a mai kor igényének is megfelelő, színes magazinná. Először csak a borító vált színessé, majd a színek átterjedtek a belső oldalakra is.

Időközben a lap címe is megváltozott. Az egyszerű Hírlevél Bajtársi Hírlevéllé alakult. Megítélésem szerint ez az új cím jobban kifejezi mind a Szövetség, mind a tagegyesületek szellemiségét, és egyértelművé teszi, hogy a BEOSZ lapjáról van szó. Követve a kor szellemét, idővel megjelent az elektronikus változat is. Természetesen a külső megjelenés csak a belső tartalom közvetítésének eszköze, egy kiadványt a mondanivalója határoz meg. A szövetségi hírek, az érdekegyeztetés és más országos kérdések mellett a lap lehetőséget biztosíthat a tagegyesületeknek, hogy megismerjék egymás életét, tájékozódjanak (és akár ötletet kapjanak) a rendezvényekről.

A változás itt is nyomon követhető. Ahogy erősödött, nőtt a szövetség, úgy tolódott a tartalom is a „komolyabb, fajsúlyosabb” témák felé. A magam részéről sajnálom, hogy eltűnt a „Hírek, Tudósítások” rovat. Az abban található „kis színes” tudósítások megmutatták a tagegyesületek mindennapjait, tevékenységét. Valószínűleg ebben szerepet játszhat az is, hogy az egyesületek sem küldik be anyagaikat, úgy gondolva, „úgysem fér bele” az ő rendezvényük az országos hírek közé. Természetesen van pár tagszervezet (jellemzően a nagyobbak), amelyek rendszeresen megjelennek, de az ő nagyobb eseményeik csak növelik a kisebbekben ezt az érzést.

Komoly kihívást jelent minden írott sajtóterméknek az elektronikus média. Ma már bármi is történik, percek alatt megjelenik a világhálón, ezzel nehéz versenyezni egy időszakosan megjelenő kiadványnak. Ugyanakkor – talán korunknál fogva – az egyesületeknél még van tekintélye az írott sajtónak. Ezt ki lehet

tenni a faliújságra, vitrinbe stb., lehet archiválni, és a sajtómegjelenés egyfajta elismerést is jelent. Pontosan ez az, ami miatt fontos a tagegyesületek minél szélesebb körű megjelenítése.

Az előbb említettek miatt nehéz dolog egy olyan kiadványt összeállítani, aminek aktualitása akár hónapokon keresztül is fennmarad, és emellett felkelti az egyesületi tagok figyelmét is. Talán nem ünneprontás egy évfordulón a változásról beszélni, de a gyorsan változó korunk is folyamatos reagálást igényel. Véleményem szerint, a továbbiakban is fontos lenne megőrizni a Bajtársi Hírlevél szellemiségét, mindazon formákat, amelyek a tagegyesületek tájékoztatását szolgálják, ugyanakkor kicsit közelebb kellene vinni az egyesületekhez, a tagsághoz. Az is kihívás, hogy az egyesületeknek, ha fenn kívánnak maradni, nyitni kell a civilek felé. Számukra jó néhány téma (például: érdekegyeztetés, tárcaközi feladatok) kevesebbet mondanak, de ha a saját tevékenységüket látják viszont a Szövetség lapjában, az felkelti a figyelmüket.

Mindezek alapján talán célszerű lenne, egy olyan rovat beindítása, ami kifejezetten a kisebb, főleg vidéki, távolabbi egyesületek életét mutatja be. Lehet, hogy rendezvényeikkel nem képesek versenyezni a nagyobb egyesületekkel, de amit csinálnak, az számukra és a tagságuk számára fontos, és örömmel veszik, ha meg tudják magukat mutatni.

A húszéves kor az ember életében is fontos fordulópont, a felnőtté válás kiemelt állomása. Valami hasonlót jelenthet ez a kor a Bajtársi Hírlevél számára is. Reméljük, hogy érett felnőttként, de az ifjúkor lendületét megőrizve működik tovább a tagság érdekében, és még sokáig olvashatjuk, és szerezhetünk belőle tudomást a szövetség életéről.

KÖSZEGI FERENC



Bemutatkozik a Közép-dunántúli Régió



Ha be szeretném mutatni a Közép-dunántúli Régiót (KDR), illetve az egyesületeit, ugyanolyan bajban lennék, mint a minap, amikor a Székesfehérváron megrendezett Polgármesterek Találkozóján tettem ugyanezt. Nem azt nem tudom, hogy mit írjak, hanem azt nem tudom, mi az, ami kihagyható.

A régió pillanatnyilag Fejér, Veszprém és Komárom-Esztergom megye kilenc településén működő tíz egyesületből és klubból áll, mintegy 620-630 fős taglétszámmal. Az egyesületek mindegyike az illetékes törvényszéken bejegyzett, jogilag önálló szervezet.

Vannak olyan egyesületeink, amelyek jogelőd szervezetei még a rendszerváltás előtt alakultak, mint nyugdíjas klubok, például Tata és Várpalota, de a legtöbb 1989. után kezdte meg a működését. A taglétszám tekintetében a régió zászlóshajója a Honvéd Bajtársi Klub Tata a maga 180 fős taglétszámmal, de nagy létszámú szervezet a Klapka György Honvéd Horgász és Környezetvédő Egyesület is Szomódi székhellyel, illetve ide sorolható a Tapolca és Vidéke Honvéd Bajtársi Egyesület is.

Csökkenő létszámmal

Tagjaink többsége nyugállományú katoná, honvédségi nyugdíjas, illetve ezek családtagjai. Az aktív katonák számáránya sajnos elenyészőnek mondható, pedig nekünk is egyik fő törekvésünk a ma aktív katonákkal tartott élő és intenzív kapcsolat kialakítása. A szervezeteink

nyitottak a polgári életből érkező jelentkezők felé, egyetlen kikötésünk, hogy elfogadják az alapszabályban rögzítetteket. Két szervezetünknel is 40% körül van a civil tagok száma. Sajnos a létszám szinte minden szervezetünknel csökkenő tendenciát mutat. Ennek több oka van. Egyrészt idősebb tagjaink közül egyre többet veszítünk el. Velük a szervezeteink a legkitartóbb, a legtapasztaltabb, a leginkább kötődő tagjait, a szervezeti és közösségi munka motorjait veszíti el. Úgy érzem, azt az úrt, amit ők hagynak maguk után, soha nem tudjuk kitölteni. Másrészt mi is azt látjuk, hogy a fiatalabb korosztályba tartozó nyugdíjasok, a szolgálati járadékosok nem jelentkeznek az egyesületekbe, klubokba. Ennek több oka van, amit már több ízben is elemeztünk, de úgy tűnik, nem találjuk a megoldásokat. Harmadrészt úgy tűnik, hogy a Magyar Honvédségtől nyugállományba vonuló kicsiny száma nem jelent utánpótlási lehetőséget.

Az egyesületeink legtöbb saját szervezésű rendezvénye a történelmi, katonai és csapathagyományok ápolását, közös értékeink megőrzését szolgálja. Nemcsak a jeles történelmi események, de a kiemelkedő történelmi személyiségek emlékének ápolása is fő célkitűzéseink közé tartozik. Őrizzük az évtizedek során megszűnt alakulatok emlékeit, értékeit, de a kiemelkedő katonatörténeti események emlékét is az államalapítástól napjainkig. Ide tartoznak azok az emlékhelyek, könyvek, filmek, kiadványok, kiállítási anyagok is, amelyek a szerve-

zeteink részvételével, vagy éppen kezdeményezésére, illetve gondozása mellett valósultak meg.

Színes programokkal

Programjaink más része kulturális emlékeink, értékeink őrzését szolgálják. Ide tartoznak az író-olvasó, az ének és nótatalálkozók, a vers és prózamondó versenyek. Természetesen itt is a katonatörténettel, a honvédelemmel kapcsolatos művek, alkotások kapják a fő hangsúlyt.

Végül, de nem utolsósorban nagy hangsúlyt fektetünk a közösségi programokra, az összetartozás érzésének erősítésére. Ide tartoznak a bajtársi találkozók, a csapatünnepek, az egyesületi és klub évfordulók, a kirándulások, a klubnapok, a főzőversenyek, az év végi vidám mulatságok, a születésnaposok köszöntései, és lehetne még sorolni.

Odafigyelünk idős, beteg, egyedülálló tagjainkra és a környezetünkben élő bajtársainkra. Az egyesületek, klubok együttműködésben az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság területi szerveivel látogatják a Magyar Honvédség gondoskodási körébe tartozókat, és ha arra szükség van, segítenek, illetve jelzéssel élnek az illetékesek felé. Sokszor van, hogy az odafigyelés, a jó szó is elég, de talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy egyre többször van szükség konkrét segítségnyújtásra is.

Egyesületeink és klubjaink mindegyike jó kapcsolatokat ápol a települési önkormányzatokkal. Általánosságban elmondha-



tó, hogy az önkormányzatok az egyesületi munka legnagyobb támogatói. Köszönjük az önkormányzatoknak a pénzületi és természetbeni támogatást. Ezzel szemben az egyesületeink támogatni tudják az önkormányzatokat a helyi célok megvalósításában, annál is inkább, mert a szervezetek tagjai kötődnek a településekhez, igazi lokálpatrióták. Rendezvényeink egy része éppen a helyi értékek megőrzését célozza.

Támogatóink körében

Az önkormányzatokon túl az egyesületi munka legnagyobb támogatója a hadsereg. Bár tapasztalataink szerint a lehetőségeik egyre inkább beszűkülnek, a bajtársiasság jegyében megteszik, amit megtehetnek. Értelemszerűen ott kapjuk a legtöbb támogatást, ahol élő alakulat van. Köszönjük a székesfehérvári, várapalotai, veszprémi és tatabányai katonai szervezetek parancsnokságainak, állományának támogatását.

Szervezeteink gazdálkodása mindenben megfelel a vonatkozó törvényi előírásoknak. Általában a takarékoság jellemzi. Tagdíjainkat a feltétlenül szükséges minimum szinten határozzuk meg. Támogatást az önkormányzatoktól, pályázati rendszerben remélhetünk. A HM és NEA pályázatokon csak nagyon ritkán tudunk indulni. Külső szponzorok nincsenek. Ebben a tekintetben üdítő kivételnek számít a tapolcai szervezetünk. Az adó 1%-ának gyűjtésére nem minden szervezetünk jogosult. A közhasznú tevékenység ugyan mindegyik szervezetünkön jelen van, de a befizetett adóból származó támogatás befogadásától elriasztja a szervezeteket az elszámolás bonyolultsága.

Több egyesületünk is jogosult önkéntesek fogadására és foglalkoztatására, de csak ritkán élünk ezzel a lehetőséggel. Adókapcsolataink rendezettek. Elmaradt kötelezettségünk, köztartozásunk nincs.

Segítjük egymást

Működési és elhelyezési feltételeink nagyon változatosak. Ezen a területen van a legtöbb problémánk, bár azt is meg kell

zösségi programjaink szervezésében sok esetben a legnagyobb feladat a szükséges és elégséges helyszín biztosítása. Költségvetésünk nem teszi lehetővé a rendszeres bérleti díj kifizetését. A legmegnyugtatóbb a helyzet Veszprémben, Székesfehérváron és Várapalotán, illetve Devecserben. A legtöbb problémával Tatabányán, a legnagyobb létszámú és legnagyobb múltú szervezetünkön kell szembenézni. Szerencsére ezen a területen is kapunk segítséget az önkormányzatoktól, illetve ahol van élő katonai szervezet, ott ők is sokat segítenek, és ezt nem tudjuk eléggé megköszönni.

Nekünk is, mint mindenkinek, jól esik a segítség, a támogatás, de nincsenek elvárásaink, esetleg kéréseink vannak. Mi végezzük azt a munkát, amit önként vállaltunk. Őrizzük értékeinket, és megpróbálunk új értékeket létrehozni. Figyelünk egymásra, segítjük egymást. Ha az önkormányzatok, a hadsereg érdemesnek talál minket arra, hogy támogassa ezt a munkát, köszönettel elfogadjuk és megdolgozunk érte. A BEOSZ-tól azt kérjük, továbbra is legyen a támaszunk, adjon erkölcsi támogatást a munkánkhoz és képviselje az érdekeinket.

Nekem nem tisztem értékelni sem a szervezetek, sem azok vezetőinek a



vallanunk, hogy már megszoktuk a helyzetet, berendezkedtünk arra, hogy így kell dolgoznunk. A katonai szervezetek felszámolásával, a valamikori Helyőrségi Művelődési Otthonok megszüntetésével az egyesületeink nagyon nehéz helyzetbe kerültek. Van olyan egyesületünk, ahol a székhelybejelentés egy vezetőségi tag lakására történt.

Irodahelyiséggel a legtöbb esetben nem rendelkezünk. Az okmányok tárolása, az adminisztrációs tevékenység az egyesületi vezetők lakásán történik. Kö-

munkáját, de annyit talán elmondhatok, hogy a Közép-dunántúli Régióban a szervezeteknél aktív közösségi tevékenység, szervezett munka folyik nagy tekintélynek örvendő, rengeteg civil tapasztalattal rendelkező, elhivatott, minden tiszteletet megérdemlő egyesületi vezetők irányítása mellett.

Kívánok nekik és közösségeiknek sok sikert, rengeteg közös élményt, erőt, egészséget.

BERDÓ GÁBOR KÁROLY
RÉGIÓVEZETŐ

Doberdó és Isonzó

A cím idézet egy emléktábláról, melyet 1989-ben a győri Révai Miklós gimnázium tanulói, dr. Bedécs Gyula tanár vezetésével Győr város polgárainak üzeneteként helyeztek el a szlovéniai Nova Vasban álló „nagyváradi gúlán”.

A Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület szervezésében kirándulást tettünk az I. világháború egyik jelentős területén, Doberdón és az Isonzó völgyében. Szálásunk Kobaridban volt. Kobarid – olasz nevén Caporetto – két dologról is ismert. Itt volt az osztrák–magyar csapatok nagy áttörése 1917 őszén. A város melletti dombon álló Szent Anna-templomhoz épített osszáriumban 2748 ismeretlen olasz katonát temettek el. Idegenvezetőnk, dr. Bedécs Gyula volt.



Az első nap a csoporttal az Isonzó folyó mentén indultunk el. Bemerészkedtünk a Kluze várával szembeni hegyoldal kavernájába, majd meglátogattuk Bovec és Soca osztrák–magyar katonai temetőjét, ahol a nyilvántartás szerint több mint 600, illetve 1400 katona nyugszik. Cepovan és Grgar temetőjében is találtunk magyar katonai sírokat, melyeket tiszteletünk jeléül megkoszorúztunk.

Az olaszországi Redipugliában megtekintettük az I. világháborús múzeumot, a Szent Illés-hegyen a szabadtéri fegyvermúzeumot, a hegygel szemben a háborúban elhunyt olasz katonák tiszteletére 1938-ban épített 100 000 urnát őrző mo-

numentális emlékművet, melynek 394 lépcsőjét páran meg is jártuk.

A nap végén a Redipugliával egybeépült Fogliano katonai temetőjében emlékeztünk meg a hősökről. A sírkert főhelyén egy kis emlékmű áll, rajta németül a következő szöveg olvasható:

„Itt fogadta be a baráti Itália testvéri szeretete az ismeretlenség fényében az osztrák–magyar hadsereg 7000 vitézét, akik a hazájukért estek el”.

Másnap utunk első állomása az Olaszországban lévő Szent Mihály-hegyi emlékerület volt. Doberdó, a „magyar Golgota” legmagasabb pontja a 287 méter magas San Michele. Bedécs tanár úr itt részletes előadást tartott a katonai állások elhelyezkedéséről, a szemben álló egységekről, a harcok kimeneteléről, majd megmutatta a hegyen felállított különböző emlékműveket. Megtekintettük a Hadtörténeti Múzeumot, majd felgyalogoltunk a karsztos kövekből rakott tüzelfalásokhoz, mellvédekhez, később rövid sétát tettünk az itt található kavernában.

A hegyről az utunk Doberdo del Lagón át, egy kicsiny falucskába, Visintinibe vezetett. Itt található az a magyar kápolna, melyet a háború alatt katonák építettek. A kápolnát 2009-ben a felújítás után Súlyom László, a Magyar Köztársaság elnöke a „hősök napján” avatta fel. Majd a már említett Nova Vas következett, ahol az emlékműnél mi is elhelyeztünk egy koszorút.

Következő úti célunk Rence, Volcja Draga és Solkan katonai temetői voltak. Ezekben a temetőkben is sok magyar katona sírja található. Sajnos a történelem nem kímélte a halottakat, a II. világháborúban az Isonzó hídjának bombázásakor a solkani sírok is sérültek.



Kirándulásunk során a temetőkhöz és az emlékművekhez csodálatosan szép utakon jutottunk el. Az Isonzó folyó kékeszöld színe, a magas, néhol még hófedte hegycsúcsok, a karszthegek látványa igazán lenyűgöző volt. Szinte hihetetlen, hogy 100 éve fegyverek zaja törte meg a csendet, katonák haltak meg távol otthonuktól, és hogy több 100 000 katona földi maradványait – többségükben jeltelen sírokban – őrzik a temetők.

Végül egy idézet a Rence temetőjében nyugvó Jenei Henrik tűzér százados síremlékéről:

„Doberdó kövein sok honvéd vére kicsordult,
Névtelen szent sereg ez, ott halt a messze honért,
Porló kő elenyész, nem méltó őre híruknek,
Nincs idevésve nevük, szívbe íródtak azok”

GYPCS



Katonasírokat ápolt

Katonasírokat ápolt a nyári vakációban Szentpéteri Brigitta. A Magyarországi egyik legrégebbi, jelenleg is működő temetőjében nyugvó hősök hantjait borító

cserjéket megmetszette és rendbe tette a sírok környezetét. A kecskeméti Szakképzési Centrum Széchenyi István Idegenforgalmi, Vendéglátóipari Szakközép-

iskola és Szakiskola diákja az érettségi feltételeként előírt ötvenórás közösségi szolgálatot kívánja a hősi sírok ápolásával teljesíteni. „Az itt nyugvó katonák életüket áldozták a hazáért. Értünk, hogy békében élhessünk. Gyerekeik, unokáik, szeretteik sokuk nyughelyét nem is ismerik. Tartozunk a hősöknek annyival, hogy ápoljuk

az emléküket, legalább mi gondozzuk a sírjaikat” – indokolta vállálását Brigitta.

Bács-Kiskun megyében három város négy középiskolája vesz részt a hadisírgondozási programban. A kecskeméti Széchenyi István szakközépiskola és a Kodály Zoltán gimnázium, a kunszentmiklósi Virágh Gedeon szakközépiskola, valamint a bajai Jelky András szakgimnázium tanulói közül vállalták többen, hogy a közösségi szolgálatot a két világháborúban elesett katonák emlékeit ápolva teljesítik. A megyében a programot Gáldonyi Sándor százados, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kecskeméti irodájának munkatársa koordinálja.

HONVEDELEM.HU



Hétköznapi hős volt...

Katonai tiszteletadás mellett avatták fel az egy évvel ezelőtt hősi halált halt Juhász Attila posztumusz hadnagy, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred tűzszerész járőrparancsnokának sírkövét Várpalotán. Megemlékező beszédében Csurgó Attila ezredes, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred parancsnoka – felidézve Juhász Attila posztumusz hadnagy katonai életpályájának legjelentősebb állomásait – úgy fogalmazott: a sírkő mellett állva gondoljunk arra, hogy a legfontosabb az a szeretet, amely összekapcsolt bennünket Juhász Attilával, a fiúval, a férjjel, az édesapával. „Amint rápillantunk erre a síremlékre, tekintetünkkel egy olyan embert ölelünk át, aki a szeretet, a bizalom, a katonai sikerek megtestesítője volt. Hétköznapi hős volt életében, s ahogy arcképe itt van, e kőbe vésvé, úgy láthattuk a várban kiállított portréját. Juhász Attila posztumusz hadnagy hős lett halálával. Ez a síremlék, mint két angyalszárny, védi őt a hadak útján, a csillagösvény hídján haladva, ahová csak az léphet be, aki kiérdemelte azt. Aki méltón élt, és hősként halt” – mondta az ezredes.



A síremléket Kálinger Roland őrnagy, katolikus tábori lelkész szentelte fel és áldotta meg. A hozzátartozóknak részvételét fejezte ki dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar főnök helyettes, és Huszár János vezérőrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka is.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: IVANYIK ALEXANDRA

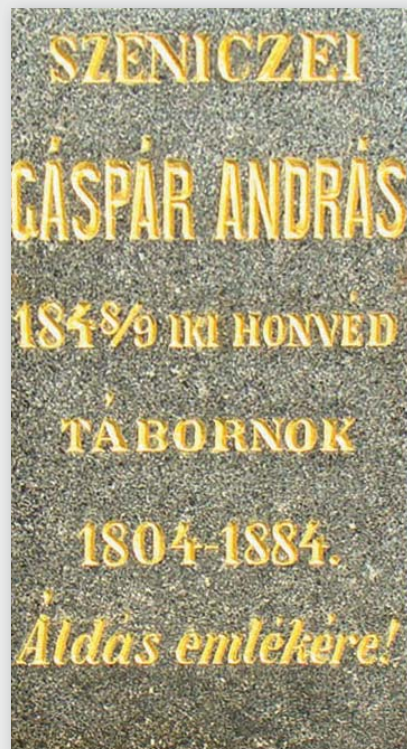
Mohács



A mohácsi csata 491. évfordulója alkalmából tartottak megemlékezést a Mohácsi Nemzeti Emlékhelyen. Nagy Csaba, a Baranya Megyei Önkormányzat elnöke beszédében felidézte, milyen események vezettek az 1526. augusztus 29-i mohácsi csatához, amelyben a Magyar Királyság 25 ezres serege alulmaradt az Oszmán Birodalom mintegy 60 ezres haderejével szemben. Noha a vereséggel az ország három részre szakadt, és 150 évig tartó török hódoltság következett, a magyarság újra talpra állt. Az ütközetben elhunytak emlékére Bacsmai László plébános mondott imát, majd a résztvevők koszorúkat helyeztek el a nemzeti emlékhely sírkertjében.

HONVEDELEM.HU

A név, ami összeköt: Gáspár András honvéd tábornok



A hatvani Gáspár András Bajtársi Egyesület három évvel ezelőtt kezdeményezte névadójához, a hatvani csata magyar vezénylő parancsnokához kötődő megemlékezések megtartását. Az akkor még viszonylag szűk körű esemény mára jelentős, több települést és intézményt megmozgató rendezvénné fejlődött. Augusztusban, a tábornok halálának évfordulóján szervezett megemlékezésen már jelen volt az életútjához és nevéhez köthető, valamennyi intézmény képviselője. Szülővárosát, Kecskemétet, és a Gáspár András Szakgimnáziumot Leviczky Cirill, a KSZC főigazgatója, önkormányzati képviselő és Lassú Gábor kollégiumigazgató, Hatvan városát Molnár József önkormányzati főtanácsadó és a Gáspár András Bajtársi Egyesület népes küldöttsége képviselte. A vendéglátó Bihar községet Nagy Gizella polgármester, Nemes Ferenc alpolgármester, Szatmári Gergely Elemér református lelkész, valamint a helyi Gáspár András Általános Iskola igazgatónője, Popovici Magdolna és a Gáspár András Hagyományörző Egyesület elnöke Csernák Béla képviselte.

A koszorúzáson megnyitóbeszédében Nagy Gizella polgármester köszöntötte a megjelenteket és kiemelte a civil kezdeményezések fontosságát. Külön hangsúlyozta a hatvani egyesület vezetésének szerepét, és megköszönte az általuk végzett munkát. Megemlékező beszédében Csernák Béla a tábornok elveihez, esküjéhez ragaszkodását, emberi méltó-

ságát emelte ki, amellyel méltán vívta ki mind kora, mind az utókor tiszteletét.

A megjelentek elhelyezték a tisztelet és emlékezés koszorúit a síremléknél. A történelmi háttérrel a Hatvani Zászló-őrség tagjai biztosították. A megemlékezést követően a Hatvanból érkezett több mint 40 fős csoport tagjai Csorba Mihály történész-régész vezetésével megtekintették a bihari Ménmarót földvárat. Ez idő alatt a szervezetek vezetői konstruktív megbeszélésen vettek részt az önkormányzat szervezésében, melyen lerakták egy további, hosszú távú együttműködés alapjait, és hitet tettek egy többoldalú együttműködési megállapodás megkötéséről. A hivatalos programokat, közös ebéd zárta, ahol a vendégek megismerhették a helyi gasztronómia finomságait és bőségességét. Az étkezés Csernák Béla nyugalmazott

lelkész imájával kezdődött és fejeződött be.

Molnár József, az önkormányzat főtanácsadója Hatvan város, Kőszegi Ferenc elnök a Gáspár András Bajtársi Egyesület, Leviczky Cirill főigazgató Kecskemét város nevében ajándékokkal köszönték meg a vendéglátók szívélyességét és a meleg fogadtatást. Ezután a Magyarországról érkezett vendégek megtekintették a felújított nagyváradi várat, ahol Csernák Béla és Csorba Mihály kalauzolta őket. A résztvevők a nap végén a sokoldalú programtól és a nagy hőségtől kicsit elcsigázva, de élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodva vág- tak neki a hazafelé vezető hosszú útnak.

H. SZABÓ SÁNDOR



„HŐSÖK NAPJA” JÁNOSHALMÁN

A „Hősök Napja” – amely 2003 óta városi szintű megemlékezés – megszervezésére, levezetésére az önkormányzat a Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesületet kérte fel. Az érkezőket a Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekar I. és II. világháborús katonaindulókkal, dalokkal fogadta. A nagyszámú felnőtt lakosság mellett képviseltették magukat az iskolák és a város egyesületei, a pártok és intézmények vezetői. A megemlékezést megtisztelte jelenlétével Hazuga Károly ny. altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöke, a BEOSZ Dél-Alföldi Régiójának elnöke, dr. Kovács György ny. mk. ezredes, valamint Deli József és Sinyi Imre ny. ezredek, a DAR tiszteletbeli elnökei. Jelen voltak Kalocsa, Kiskunhalas, Kiskunfélegyháza, Szentes, Szeged tagesegységeinek elnökei, tagjai, valamint Kecskemétről az 1

számú Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda képviselőjében Gáldonyi Sándor százados.

Az ünnepi megemlékezés a Magyar Honvédség 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis katonáiból díszőrség felállításával kezdődött. A Himnusz elhangzása után Györgypál Csaba ny. alezredes, a Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöke rövid megnyitóbeszéddel köszöntötte a megjelenteket.

A megnyitót követően a Hunyadi János Általános Iskola, Gimnázium és Szakközépiskola tanulói ünnepi műsora hangzott el. A műsort az I. világháború kitörésének 103. évfordulója és a II. világháború befejezésének 72. évfordulója jegyében állították össze. A tanulókat Rittgasser Jánosné, az iskola pedagógusa készítette fel.

Az ünnepi megemlékezést Hazuga Károly ny. altábornagy, a Bajtársi Egye-

sületek Országos Szövetsége elnöke tartotta. Megemlékezésében nagy hangsúlyt kapott a hősökről történő méltó megemlékezés fontossága, a katonahősök helytállásának tisztelete.

A megemlékezés kapcsán a „somogyi bakák” jánoshalmi harcáról több új ismerettel gazdagodtunk. Az elhunytak neveinek ismertetése alatt az iskola tanulói a mécsesek mellé egy-egy szál virágot helyeztek el a tizenkét síron.

Az érdeklődőket az Imre Zoltán Művelődési Központban Hurtony Zsolt ny. rendőr alezredes haditechnikai eszközökből álló makettkiállítás fogadta. A kiállítás megnyitása kapcsán Czeller Zoltán polgármester megköszönte Hazuga tábornok úrnak a sírkertben tartott ünnepi megemlékezését, majd Hurtony alezredes bemutatta a kiállítás anyagát. GYPCS

FEHÉRVÁRI ÉVFORDULÓ

A Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Klubja székesfehérvári megalakulásának 50. évfordulóját ünnepelte. A klub elnöksége az évforduló alkalmából ünnepi közgyűlést hívott össze. Az ünnepi közgyűlést a városháza dísztermében rendezték, telt házzal. Az elnöki köszöntő után dr. Cser-Palkovics András polgármester köszöntötte a résztvevőket. A meghívott vendégek között helyet foglalt exellenciás Spányi Antal, Székesfehérvár megyés püspöke, Ludvik Jonas a Szlovén Veterán

Harci Szövetség Muraszombati Szervezet küldöttségének vezetője, Hazuga Károly nyugállományú altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke, a szlovén Hodos község és a szlovák Kosút község polgármesterei, és több önkormányzati képviselő, valamint számos civil szervezet vezetője. Vadon Gábor nyugállományú ezredes, klubelnök történelmi visszatekintése után a még élő három klubelnök (Jobbágy Antal nyugállományú ezredes, Szalai Gábor nyugállományú őrnagy, Juhász János nyugállományú alezredes) emlékezett

a történelmi eseményekre. A klub munkájának számos elismerése mellett, zászlószalagot adományozott a klub részére a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub szentendrei és a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület székesfehérvári szervezete, melyeket az egyesületek elnökei kötöttek fel a klub zászlajára. A klub elnöksége jelvényt alapított, történelmi emlékkönyvet adott ki, az együttműködő és támogató partnereinek emléklappal köszöntötte meg a munkát, a 25 éves vagy annál régebbi tagsági idővel rendelkező tagjainak emlékéremmel köszöntötte meg a hűséget és a munkát. A ünnepi közgyűlésen műsort adott a Honvéd Együttes férfikórusa.

VADON GÁBOR NY. EZREDES



Kistérségi dalos-verses találkozó

Már hagyomány, hogy a szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjasklub a nyári szünet előtt évadzáró rendezvényt tart. A mostani rendezvényt gazdag programmal és három BEOSZ-tagegyesület közreműködésével: a Tatai Őszirózsa Dalkör, a Váci Esze Tamás Dalárda, a Szentendrei Ezüstkő Együttes, továbbá Lázár Antal tárogatóművész, versmondók és szólisták részvételével rendezték meg. A találkozó további vendége a budapesti Gábor Áron Bajtársi Egyesület tagjai voltak. A programunkon a BEOSZ elnökségét Esküdt Lajos ny. ezredes, elnökhelyettes és Nagy Károly, a Közép-magyarországi régió vezetője képviselték.



napjainkig, és megnyitotta a délutáni programot. A rendezvény műsorvezetője Horváth László klubtagunk volt. Kezdeként a budapesti csoport egyik tagja elmondta saját versét, majd a tatai csoport versmondói, szólóéneke, klarinétosa és az énekkar műsorát láthattuk. Őket követte a váciak versmondója és férjkorusa, végül a saját versmondónk és énekkarunk következett. Befejezésül a három kórus együtt elénekelt a nyugdíjas himnusz.

A műsor után baráti beszélgetésre és közös éneklésre került sor, ahol klubunk asszonyai által sült finomságokkal, zsíros kenyérrel és frissítővel kínáltuk a jelenlévőket.

A nagy meleg és a kiadós zápor ellenére egy nagyon kellemes, vidám baráti találkozóval sikerült zárni a félét.

HORVÁTH JENŐNÉ KLUBELNÖK

FOTÓ: ESKÜDT LAJOSNÉ

Az MH Altiszi Akadémia parancsnoka biztosította a baráti találkozó helyszínét és az étkezés lehetőségét.

A tatai csoport a délelőtti folyamán városunkkal ismerkedett, több múzeumba is ellátogattak, majd tettek egy sétát a Duna-parton klubunk tagjaival, a budapestiek a délelőtti nosztalgiazás jegyében a laktanya meglátogatásával, emlékek felidézésével töltötték. A váciak délután csatlakoztak a programhoz. Dalárdájuk kiemelt arany minősítés elismerésben részesült a Hajdúszoboszlón megrendezett Nyugdíjas Ki-Mit-Tud döntőjében.

Szilágyi György ezredes, parancsnokhelyettes úr köszöntötte a jelenlévőket, majd elmondta az objektum feladatrendszerének alakulását a kezdetektől



Horvát – magyar ünnep

Az 1532. évi kőszegi ostrom 485. évfordulójára emlékeztek a várkapu előtti téren felállított Jurisics Miklós-szobornál. A megemlékezést ugyan a város rendezte, de a méltó kivitelezésben nagy szerepe volt a Kőszegi Nyugállományúak Egyesületének. Több éve meghívják a várvédőkre történő megemlékezésre a régióba tartozó tagegyesületeket és az osztrák nyugállományúak egyesületeinek képviselőit is. Meghívásuknak eleget téve jelen volt a Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete, a Szombathelyi Határőr Nyugdíjasok Egyesülete, a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület, az Osztrák Bajtársi Szövetség Burgenlandi Tartomány Elnökség Güssingből, és a Wörtherbergi Bajtársi Egyesület képviselői. Az ÖKB 15 fős küldöttségét OStR. Prof.i.R. Dipl.Ing. Ernst Feldner, tartományi elnök vezette. A tiszteletbeli elnök, Friedrich Scheuberein és a wörtherbergi alpolgármester asszony, Marianne Hackl – aki egyben az osztrák parlament képviselője is – voltak a küldöttség tagjai.

A rendezvényt a váruddvaron, Jurisics Miklós szobra előtt tartották. A díszőrséget az MH.12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred katonái adták. Az ezred parancsnokságát Bozsóki Attila mk. alezredes, parancsnokhelyettes képviselte.

Mivel a várkapitány horvát származású volt, ezért, mint már



sok éve, a kőszegi horvát nemzetiségű kórus dalaival kezdődött a megemlékezés. Horvátország magyarországi nagykövete, Gordan Grlic Radman úr – talán az ünnepség legszebb gesztusaként – nemcsak Huber László polgármestert és a megjelenteket köszöntötte magyarul, hanem az egész megemlékező beszédét is magyarul mondta el. A történelmi címerünket is felidézte, melyben a horvát címer is szerepelt. Szavait idézve: ezen az ünnepségen megjelenni minden magyar és horvát ember számára felemelő érzés, mert olyan, mintha visszamennénk a dicső múltba, a közös történelmi színtérre. Külön kiemelte a hős Jurisics Miklós alakját, akinek tettei ennyi év után is emlékezésre hívnak bennünket. Kőszeg városa a nagykövet számára a magyar–horvát összefogásnak, az áldozatos közös munkának a jelképe.

A beszéd után a megjelentek Jurisics Miklós szobránál helyezték el a megemlékezés koszorúit. Huber László polgármester az ünnepség végén emléklapokat adott át az ostromnapok rendezvénysorozatának támogatói és aktív résztvevői részére. Beszédében külön kiemelte a Kőszegi Nyugállományúak Egyesületének aktív részvételét és azt, hogy a záró megemlékezésre minden évben meghívják határon belüli és kívüli bajtársi egyesületeket. A rendezvény záró része a bajtársi összejövetel volt, melyen Dancs István, a Vas Megyei Nyugdíjas Szövetség elnöke is részt vett.

LÁSZLÓ ATTILA
RÉGIÓVEZETŐ



Talákoztak a kultúrosok

A Stefánia Palotában rendezték meg a honvédségi nyugállományú kultúrosok II. Országos Találkozóját. A találkozó célja a honvédség kulturális értékeihez kapcsolódó hagyományok ápolása, feldolgozása volt. Az összejövetelen az alakulatok nyugállományú és aktív kultúr-munkásai, könyvtárosai, a klubok vezetői plenáris és szekció üléseken cserélték ki tapasztalataikat.

-KISÉRI-
A SZERZŐ FELVÉTELE

Honvédelmi tábor Székesfehérváron

Fiatalok részére rendezett honvédelmi tábor a székesfehérvári MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred. A résztvevők első napi programja alakifoglalkozás, valamint egészségügyi

oktatás volt. A következő napokban izgalmas feladatok vártak a táborlakókra. Megismerkedtek a rendfokozatokkal, az álcázási és túlélési technikákkal, részt vettek paintball- és kispuskalövészen és

egy éjszakába nyúló menetgyakorlaton. Mindezek mellett ellátogattak a Székesfehérvár Helyőrségtörténeti Emlékgyűjteménybe, és előadást hallgattak meg a missziós szolgálat tapasztalatairól is.

Honvédelmi tábor Tatán

Honvédelmi tábor szerveztek Tatán, az MH 25. Klapka György Lövészdandárnál. Az egyhetes turnust járőrverseny zárta az alakulat laktanyájában. A 11. Harckocsi-zászlóalj által szervezett táborban huszonnégy 14-18 év közötti diák vett részt. A fiatalok között akadtak olyanok, akik első alkalommal vettek részt a honvédelmi táborban, míg mások már tavaly is eltöltöttek egy hetet Tatán. A tábori napok mozgalmassága tartalmas időtöltést biztosított a fiatalok számára. A foglalkozások reggeltől estig tartottak, az irányított szabadidő alatt pedig különféle katonai ismereteket sajátítottak el. Megismerték a szolgálati szabályzatot, valamint az alapvető harcászati ismereteket. Emellett részt vettek egy technikai bemutatón is, ahol a D-20-as ágyútarack paramétereit ismertették meg velük.

A laktanya pincelőterén pedig kispuskalövészetet tartottak számukra. A programok között szerepelt még alakifoglalkozás, a túlélési technikák elsajátítása, tereptan, airsoftlövészet és harcászati foglalkozás is.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: POGRÁNYI VIKTÓRIA



Gyerekeké lett a laktanya

Idén is szervezetter felügyelték a vakációzó gyerekekre a szentesi műszaki ezrednél. Az integrált ügyfélszolgálati iroda által szervezett egyhetes tábor tizennyolc ifjú résztvevője – a vidám, játékos programok mellett – a katonák, a rendőrök és a tűzoltók munkájával is megismerkedhetett. Ez alkalommal már nemcsak a „saját”, de a tűzoltók és a rendőrök lurkóira is vigyáztak a katonák. Az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred, a Honvédszakszervezet, a Honvéd Közszolgálati Nyugdíjpénztár és a Honvéd Rákóczi Sportegyesület segítségével és támogatásával megvalósuló színes programok élményekben gazdag, tartalmas nyári kikapcsolódást nyújtottak a gyermekeknek.



Tábor a bázison

Az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis harmadik alkalommal szervezte meg a nyári honvédelmi tábor. A Gáspár András Szakközépiskola rendészeti tagozatos diákjai júniusban teljesítették a Kiképzési Főnökség által előírt feladatokat. A tábor zászlójának felvonásával és Minkó Ottó alezredes, kiképzési főnök szavaival kezdetét vette az idei honvédelmi tábor első turnusa. Idén 28 fiú és 18 lány követte két héten keresztül a napi előírásokat kora reggeltől az esti órákig. Mindennapos kötelező feladataik közé tartozott a tábor zászlójának fel- és levonása, a reggeli torna, valamint az alaki foglalkozások végrehajtása.



Különleges bemutató Táborfalván

Már véget ért az a tábor, amelyet az MH 2. vitéz Bertalan Árpád Különleges Rendeltetésű Ezred szervezett harminc vállalkozó kedvű fiatalnak. A táborozók Táborfalván különleges bemutatón adtak számat az eddig elsajátított tudásról. Az eseményre dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök is ellátogatott. A katonai táborban, a katonák felügyelete alatt harminc fiatal kezdett megismerkedni a katonai élettel, a honvédség mindennapaival. A szervezők elmondása szerint kiemelten fontos cél, hogy az MH Altiszi Akadémia csobánkai kiképzőbázisán tartott túlélési és kisalegység szintű harcászati foglalkozásokon a résztvevők tudatosítsák magukban a csoporton belüli összetartozás és a

komplex együttműködés előnyeit, hiszen az itt elsajátított ismeretek hozzájárul-

nak az összetartó, a honvédelem ügyét fontosnak tartó közösség kialakításához.



A helyszínen Sándor Tamás ezredes, parancsnok tájékoztatóban mutatta be a Honvéd Vezérkar főnöknek a tábor létrehozásának körülményeit és az ott zajló tevékenységet. Az ezt követő bemutatóra a táborban részt vevők két helikopterrel érkeztek. A helyszínen lesállást foglaltak el, majd – a fiktív szituáció szerint – likvidálták két közeledő ellenséges gépjármű vezetőjét, tűzharc során ártalmatlantították a bennük utazókat, ezután pedig titkos dokumentumokat szereztek meg az egyik sofőrtől.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

KI-MIT-TUD HAJDÚSZOBOSZLÓN



A váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület keretein belül működő, annak férfi és nő tagjaiból alakult Esze Tamás Dalárda és Labdarózsák Dalkör, valamint – egyéni indulóként – e két csoport tagjai közül Szabó Márton prózában és Várkonyi Györgyi szólóénekekben is ez év elején beneveztek az Országos Nyugdíjas Ki-Mit-Tud

versenyre. A Budapesten megtartott elődöntőn, majd májusban a hajdúszoboszlói középdöntőn sikeresen túljutva, nagy szorgalommal és izgalommal készültek a júniusban Hajdúszoboszlón megtartott Ki-Mit-Tud döntőre. Szereplésük minden várakozást felülmúlt, hisz saját kategóriájukban Szabó Márton és a Labdarózsák Dalkör „Arany”, Várkonyi Györgyi és az Esze Tamás Dalárda „Kiemelt Arany” minősítést kapott. A sikerhez jelentősen hozzájárult Varga Ferenc karnagy, és magas színvonalú zongorakísérettel az énekes produkcióknál Marót Géza állandó zongorakísérő.

A döntőn jó volt váci honvéd nyugdíjasnak lenni. Gratulálunk!



NYÍRBÁTORIAK „PALÓCORSZÁGBAN”

Palócföld nevezetességeivel ismerkedett meg a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület tagsága négynapos kirándulás keretében, Janovics János elnök körültekintő szervezőmunkájának eredményeként. Először a világörökség részét képező Hortobágyi Nemzeti Parkban kisvasúttal haladva az erdélyi útfű, sóvirág és zergevirág szegélyezte úton szürkemarhacsordák, rackajuhnyáják és dagonyázó bivalyok látványa kötötte le figyelmünket, a végállomásnál pedig darvak, vadludak, seregélyek és fenyőrigók fürödtek és sütéreztek háborítatlanul. Majd a gyöngyösi Mátra Múzeumban a 15 méter magas kocsánytalan tölgy köré gyülekezve 24 diaramában tártult elének a

Mátra-vidék elmondhatatlanul gazdag állatvilága. Fényképeztük egymást az Orczy-kastély különlegessége, Magyarország egyetlen épségben előkerült mamutsontváza társaságában. Lenyűgöző látványt nyújtott a szécsényi Forgách-kastély több ezer darabos agancskiállítás. Büszkeség lett úrrá rajtunk, amikor kinéztünk az emeleti kiállítótermekből a kastély melletti síkságra, ahol az 1705-ös országgyűlés II. Rákóczi Ferencet Magyarország vezérő fejedelmévé választotta. A ma is működő ferences templom gyönyörű barokk díszítettsége, sekrestyéjének gótikus csillagboltozata és a Rákóczi terem puritánsága alkalmat adott az elmélyült meditálásra.

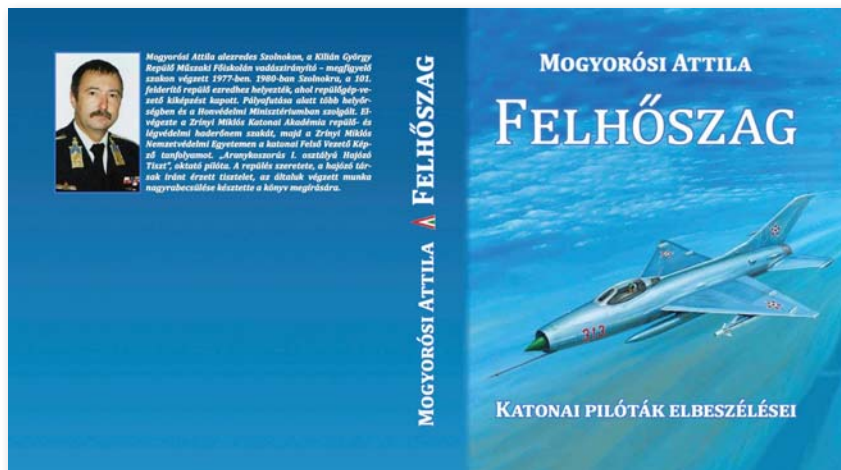
FELHŐSZAG

– katonai pilóták elbeszélései –

A madarak közlekedése, a „levegőben való járás” mindig is foglalkoztatta az emberiséget. Már az ókori mítoszok is mesélnek a repülésről.

Hogyan, miképpen lehet valakiből repülőgép-vezető? Milyen és hány iskolát kell elvégezni, mire a pilótafülkébe ülhet? És ha végre eljutott odáig, jönnek az újabb és újabb típusú repülőgépek, majd megint iskola, hogy a még modernebb repülőgépeket is vezethesse. Erről a kemény, nehéz, de nagyon szép élethivatásról vall az olvasónak Csonti, Gyessy, Nafa, Nagyapó vagy Samek. A szakma ugyanis becenevükön ismeri a pilótákat. A megszólalók felsorolását természetesen a teljesség igénye nélkül tettük.

Van közforgalmi, mezőgazdasági, szállító-, mentő- és sportrepülés, nem is beszélve a „forgószárnyasokról”, de a levegő királya mégis csak a vadász-



pilóta. Alig akad olyan kicsi fiú, aki nem szeretne vadászpilóta lenni. A kecskeméti nemzetközi repülőnap látogatói között sok az ámuldozó gyermek. Izgalommal kísértük figyelemmel az „Őrjárat az égen” című filmsorozatot. Bemutatója után, hosszú ideig beszédtem a „Top Gun” című film, mely szintén a „fellegekbe vitte” nézőit.

Könyvem 32 olyan embert szólít meg, akiknek ez az álmuk valóra vált. Őszintén vallanak életútjukról, örömeikről és bánataikról, a szakma szépségéről és nehézségeiről. Mindezt a jövő pilótáinak úturalóul ajánlva...

MOGYORÓSI ATTILA
EMAIL: MOGYIA.AN26@GMAIL.COM



Az egykori viszonyokat hűen tükröző salgótarjáni Bányászati Múzeumban a döbbenet erejével hatott ránk az a tény, hogy egészen a múlt század derekáig milyen embertelen körülmények között dolgoztak férfiak, nők és gyerekek a bányákban. Kimondatlanul is óriási tiszteletet éreztünk irántuk. Sokadszorra is elbűvölőnek éreztük hazánk egyik ékszerdoboz, a világörökség részét képező Hollókő-Ófalu kontyolt nyeregteret parasztházait, amelyeknek falai között a palóc falusi életet hamisítatlanul sikerült megőrizni. Jó volt felidézni Mohorán a Tolnai Klári emlékházban egykori színészóriásunk felejthetetlen alakításait.

Csesztve községben a Madách emlékházban „Az ember tragédiája” költőjének szobra előtt állva egyként arra gondoltunk, hogy kitágult világunkban is jelszónak kell maradnia: „Ember küzdj, és bízva bízzál!” A monumentális balassagyarmati Palóc Múzeumban a pásztor- és kerámiaművészetet, főleg pedig a bölcsőtől a halálig tartó palóc hétköznapi életet kíséreltük figyelemmel. A recski Nemzeti Emlékparkban a dokumentumok tanulmányozása után a döbbenet tekintetekből a „soha ilyet még egyszer” kifejezés tükröződött.

A melegtől és a gazdag programtól fizikailag és szellemileg megfáradva, de lelkiekben megerősödve tértünk haza. -VINCZE-

SZÜLETÉSNAPI JÓKÍVÁNSÁGOK

Gábor Áron ágyújának makettjét adományozta a 95. életévét július 11-én betöltött Kóródi Sándor nyugállományú alezredesnek dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök.

Kóródi Sándor nyugállományú alezredes köszöntötték közelgő 95. születésnapja alkalmából kalocsai lakásán. Mivel Bács-Kiskun megye legidősebb honvédtisztje megromlott egészségi állapota következtében a minisztérium májusi, központi ünnepségen nem tudott részt venni, a Honvéd Vezérkar főnök által a honvédelem napja alkalmából részére adományozott emléktárgyat is csak most tudta átvenni. Dr. Benkő Tibor vezérezredes jókívánságait Kocsi László alezredes, a Honvéd Vezérkar Személyzeti Csoportfőnökség humánszolgálati osztályának kiemelt főtitkárja és Durgó Tamás őrnagy, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság megyei irodájának vezetője tolmácsolták az ünnepeltnek. Az egykori kollégák gratulációit pedig dr. Kovács György nyugállományú ezredes, a Kalocsai Légvédelmi Katonák Hagyományörző Körének elnöke és



Várszegi Ferencné nyugállományú bűntetés-végrehajtási törzsszászlós, a helyi Honvéd és Rendvédelmi Szervek Bajtársi Egyesületének elnöke adták át.

A hon védelmét 1940 óta szolgáló alezredes önkéntesként vonult be a hadseregbe, a háború végén angol hadifogságba került – ahonnan sikerült megszöknie. 1946 októberében érkezett haza, de jutasi őrmester múltja miatt a szolgálataira akkor nem tartottak igényt. Magas fokú szaktudására, ismereteire tekintettel

azonban rövidesen ismét felvehetette az egyenruhát, majd páncélostiszti vizsgát tett. Hivatásos katonai pályája során több helyőrségben is szolgált. Szerepet vállalt a kalocsai harcokcsiezred létrehozásában, majd 1961 és 1973 között, a kalocsai harcokcsijavító zászlóalj parancsnoka volt. Nyugállományba vonulása után tizenkét évig a 120 tagú kalocsai obsitosklub életét is irányította.

HONVEDELEM.HU

A NYOLCADIK DAN

Nyolcdanos mester lett Shihan Furkó Kálmán. A nyugállományú ezredesnek a kazahsztáni Asztanában ítélték oda az újabb mesterfokozatot. Élete újabb jelentős állomáshoz érkezett Furkó Kálmán nyugállományú ezredes: a hatodjára megrendezett, súlycsoportos Shinkyokushinkai Világbajnokságon a World Karate Organization (WKO) illetékes tanácsa egyhangú döntéssel a nyolcadik dan fokozatot adományozta a magyar harcművészeti élet egyik emblemikus alakjának. A tornát Asztanában, Kazahsztán fővárosában rendezték. „Hagyományosan a világbajnokság idején tárgyalják meg az előterjesztések alapján, ki az, aki korban, munkásságban megérett arra, hogy övfokozatban előre sorolják” – mondta érdeklődésünkre Furkó Kálmán. Stílusalapítónk, a néhai Masutatsu Oyama alkotta meg azt a fokozási rendszert, amit mi is a mai napig használunk: a 3. danig mindenki a saját hazájában vizsgázik, a 4. danért már egy



európai bizottság színe előtt kell vizsgát tenni, utána pedig a világszervezet rendezvényein. Az 5. dan után már nem kell tevőlegesen beállni a sorba, és teljesíteni a vizsgaanyagot, viszont a kivárási idő továbbra is érvényesül. Én is kilenc évet vártam a 7. danom óta, az a kilenc év pedig változatlanul munkával telt.

Furkó Kálmán tapasztalatai alapján úgy látja: noha a világ változik, ma is sok, a harcművészetekre fogékony fiatal kerül a dojók közelébe. A mi időnkben nem volt internet meg tablet – mondta a karatemester –, de akkor is voltak gyerekek, akik rádióztak, olvastak vagy mással töltötték a szabadidejüket. Vagyis akkoriban is léteztek érdeklődő meg nem érdeklődő gyerekek – ez nem változott – csak napjainkban már több lehetőség van, amivel a fiatalok el tudják tölteni a szabadidejüket akár hasznosan, akár haszontalanul. Ma is sok gyerek jár le az edzésekre. Van, aki hosszabb, van, aki rövidebb ideig marad, viszont abban



sincs változás, hogy ma is csak a kitartó-
akból lesznek eredményes versenyzők.

Ezért dolgozom.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: ARCHÍV

SZÜLETÉSNAPOSOK MÁLYIBAN

A Miskolci Helyőrségi Hagyományőrző Egyesület vezetősége köszöntötte a kerek születési évfordulókat Mályiban, a gyönyörű környezetben fekvő MH 3. Kiképzési, Oktatási és Rekreációs Központban. Csoportunk létszáma 59 fő volt, ebből az ünnepelt tizenkét fő. 65 évesünk egy, 70 éves három, 80 évesek voltak a legtöbben, szám szerint öten, és három 85 éves. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Szombati Emese mk. őrnagy asszony, a 4 sz. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője, Barát Tamás zászlós, az iroda munkatársa, Stefán Pinka ny. mk. alezredes, a Kassai Nyugdíjas Klub elnöke, három klubtagjuk kíséretében.

Az ünnepeltek részére a klub és támogatóink ajándékait az elnök, és az irodavezető asszony közösen adták át. Stefán Pinka úr pohárköszöntője után ebéd, majd baráti beszélgetés, közös fotózás következett.

TÁMOGATÓINK VOLTAK:

Török Dezső úr, a BAZ. Megyei Közgyűlés elnöke;
Dr. Kriza Ákos úr, Miskolc MJV polgármestere;
Lipták Attila t. ddtbk. úr, megyei katasztrófavédelmi igazgató;



Szombati Emese mk. őrnagy asszony, irodavezető;
Domonkos Marcell úr, üdülővezető.

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk a születésnaposoknak!

FEKETE DÉNES

FOTÓ: BARÁT TAMÁS ZLS.

Köszöntés

Az idősök világnapján minden nyugállományú bajtársunknak kívánunk kellemes pihenést, jó egészséget, a családban és a közösségben sok szép közös élményt.

SZERKESZTŐSÉG

Híradók a nyári hőségben

A Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozata és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület már évek óta nagyon szoros kapcsolatot alakított ki, közösen szervezik a kulturált szabadidős programokat. A két szervezet vezetősége minden évben egyeztet a készülő munkatervét és megbeszéli a tervezett szabadidős programokat, egyeztetik a kirándulásokat és egyéb kulturális rendezvényeket, amelyeket aztán a saját munkatervükbe beterveznek.

Ez évben is a nyári hőségre való tekintettel több közös részparti programot szerveztünk. Utólag, helyesnek bizonyult a döntés, mert nehéz volt átélni a lakásokban a 35-40 fokos hőmérsékletet. A víz valamit enyhített, és könnyebb volt átvészelni a szaharai hőséget. Így került sor június 15-én az egynapos kirándulásra a balatonkenesei honvédüdülőbe. A kora reggeli órákban vonattal indult el a Déli pályaudvarról. Előre lebeszél- tük az üdülő parancsnokával, hogy az állomás felőli felső kaput érkezésünk idejére nyissák ki, és így nem kellett körbегyalogol- ni a főkapuhoz. Jó hangulatban érkezünk a Balaton partjához, melyhez hozzájárult a kedvező időjárás is. A kellemes nap- sütésben a levegő hőmérséklete elérte a 35 fokot. A víz még nem volt ilyen meleg, a parti táblán 23 fokot írtak ki Celsiusban. Ennek ellenére csak a bátrabbak vállalták a legnagyobb tavunk által biztosított hűsítő lehetőségét. Ami persze érthető, hiszen a mi korosztályunk már inkább a 36 fokos gyógyvizet medencét kedveli. A jó levegő, és a családias hangulat azonban mindent felülírt. A nap elteltével késő délután összecsomagoltunk, és a nap sugárzásától egy kicsit elfáradva, visszaindultunk a menet- rendszerinti vonattal Budapestre.

Egy héttel később, június 22-én a budapesti Paskál gyógyvíz strandjára mentünk, részben az izületeinket regene- rálni, részben hűsíteni magunkat. A kissé húzós, 2000 forintos nyugdíjasbelépő ára arányos a szolgáltatások mennyiségé- vel és minőségével is. Közelsége miatt, (Budapest Egressy út 178), már egy-egy fél napra is érdemes ellátogatni ide. Az idén az igazi nyár, a szaharai hőség július második felében érte el hazánkat. Mi a hónap elejére számítottunk, ezért július 5-én Le-

ányfalura szerveztünk egy vizes napot. Ahol szintén gyógy- és sportolásra alkalmas medencék álltak a rendelkezésünkre, így mindenki saját igényének megfelelően választhatott a frissítő vízből. Meglepően sokan választották a sportmedencét, ahol a nagyszülők labdázta az unokákkal. Ez a kikapcsolódás és gyógy kúra mindkét korosztály számára emlékezetes és öröm- teli felüdülést jelentett. A hőség azonban nem ért véget, sőt július végén kezdődött az igazi kánikula, ezért ad hoc módon a tagság kérésére, újabb „hűsítőnapot” szerveztünk. Interne- ten és telefonon értesítettük azokat a tagokat, akikről tudtuk, hogy szívesen részt vesznek és ha az egészségi állapotuk megengedi, hogy gyógyvizbe menjenek. Július 27-én egy olyan városra esett a választásunk, ami közel van Budapesthez és termálvízzel rendelkezik. Közös döntés alapján Albertirsára szavaztunk. Jól megközelíthető vonattal, mely óránként indul a Nyugati pályaudvarról, és Budapesten több helyen is megáll. Reggel 9 órakor indultunk, 30 perc alatt Albertirsán voltunk. Szép napos időnk volt, és a strandban sem csalódtunk. Az elmúlt években európai színvonalú gyógyfürdővé fejlesztették. Minden rendelkezésre áll, ami a gyógyuláshoz vagy kikapcsoló- dáshoz, felfrissüléshez szükséges. Mi a csúszdákat nem vettük igénybe, de birtokba vettük a gyógymedencéket és kellemesen felfrissültünk.

Minden közösségnek javasoljuk, használják ki a nyári hóna- pokban, sokszor elviselhetetlennek tűnő meleg napokat termé- szetes, vagy mesterséges vízparton árnyékban tölteni. Sokkal könnyebb és egészségesebb, mint a lakásban ülni, behúzott függöny mellett. A nyári vízparti programjaink jól sikerültek, a sikert pozitívan befolyásolták a két honvéd bajtársi szervezet összeforrottsága, az összetartozás érzése, a kollektívához történő kötődés folyamatos erősödése, a bensőséges családi hangulat kialakulása. Jövőre is tervezünk hasonló egynapos kirándulásokat és természetesen számítunk mások munkájára, esetleg hosszabb, többnapos üdülések megszervezésére is. Ha ezek a nyári programok elmaradnának, akkor már hiány- érzetünk lenne, ezek nélkül nem lenne teljes az egyesületi és klubéletünk, mert a többség nem engedheti meg magának a tengerparti nyaralást.

SOÓS TAMÁS NYÁ. ALEZREDES
A HÍRADÓ TAGOZAT ELNÖKE

Győztek a nyolcvan felettiek

A Bem József Bajtársi Egyesület és a Magyar Budo magazin immár hagyományos (nyolcadik) sportnapján az ügyességi és a dartsversenyekben már hosszú évek óta együtt küzdenek a több évtizede nyugállományba vonult katonák és az unokáikkal egy- idős tizenéves fiatalok az érmeért. Ami első hallásra meglepően hangzik, de a versenyszabályok ismeretében már nem megle- pő, ha az idősek is méltó ellenfelei a fiatalabbaknak. Az viszont még nem fordult elő, hogy a férfiak ügyességi versenyében két nyolcvanhárom év feletti induló is érmet szerezzen. Különösen Kis Tihamér ny. r. hadnagy okozott nagy meglepetést, aki botra támaszkodva nemcsak az ügyességi pontversenyben győzött Búki Péter ny. alezredest megelőzve, de a dartsbajnokságban bronzérmet nyert. A másik (szintén 83 éven túli) Nagy Horváth István ny. ezredes a férfi ügyességi versenyben harmadik helye- zést ért el – megelőzve számos évtizedekkel fiatalabb riválisát.

A dartsversenyt Nyilas István ny. alezredes nyerte, Kovács István ny. alezredes előtti. A nők ügyességi versenyében Fa-

ragó Ilona szerezte meg az első helye- zettnek járó serleget és az aranyérmet. Itt Búki Péterné lett az ezüstérmes, Bíróné Fürst Judit pedig a bronzérmet vehette át.

Természetesen az önvédelmi-budo sportágak bemutatói most sem maradtak el. Bagi László ny. ezredes kyokushin karatéból, dr. Zöllei Zoltán ny. alezredes tanítványaival kézitusa-közelharc technikákból és női önvédelmi fogásokból, Pivony Attila tanít- ványai aikidóból, a sportnapon először szereplő Szalay Gábor feketeövös mester vezette csapat pedig látványos ITF taekwon- do bemutatót tartott a mintegy száz nézőnek. Akik közül nem kevesen a sportnap zárásakor azt mondogatták: „szerintük ez volt az eddigi legemlékezetesebb budo sportnap”.

BÚKI PÉTER NY. ALEZREDES, FOTÓ: BÚKI PÉTERNÉ





CSAPAT ÉS MÚZEUMLÁTOGATÁS



A hatvani Gáspár András Bajtársi Egyesület – mint egykori honvéd nyugdíjas klub – fontos feladatának tekinti a honvédelmi hagyományok ápolását, a kapcsolatok megteremtését és erősítését a működő katonai szervezetekkel. Ez évben Szolnokra látogattak el, ahol a régió legnagyobb, és a kívülállók számára talán legérdekesebb alakulata, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis található. A kirándulás keretében a bajtársak betekintést nyertek a katonai szervet mindennapi életébe, találkozhattak a technikai eszközeikkel is – mondta Kőszegi Ferenc, az egyesület elnöke.

Ebéd után már „civil” program következett, ami szervesen kapcsolódott a délelőttihez, mivel a RepTár Szolnoki Repülőmúzeum szintén a magyar katonai (és részben a polgári) repüléssel foglalkozik. A múzeumlátogatás egy meglepetéssel zárult. Az egyesület egyik tagjának, Dányi Róbertnek a meghívására, meglátogatta a csoportot a magyar katonai kiképzés és a karate sport ikonikus alakja, Furkó Kálmán ny. ezredes, a Kyukushin karate 8. danos mestere. A bajtársak nagy érdeklődéssel hallgatták meg történetét az életéről, és tisztelettel érdemlő pályafutásáról. Az élménybeszámolót követően, Kőszegi Ferenc a hatvani egyesület nevében emléktárgyat adott ajándékba Furkó Kálmánnak, a találkozás emlékére.

H. Szabó Sándor felvételei





Találkozás a régió polgármestereivel

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége – a székesfehérvári önkormányzat támogatásával – Székesfehérváron rendezte meg a Közép-dunántúli Régió (KDR) polgármestereinek találkozóját. A BEOSZ tagegyesületei számára kiemelten fontos az önkormányzatokkal való kapcsolat, hiszen működésük, tevékenységük szorosan kapcsolódik a helyi körülményekhez. Az önkormányzatok számítanak munkájukra, és azt sok esetben különböző módon támogatják. A települések sajátosságai miatt természetesen a közös munka eltérő, ezért a tapasztalatok megosztása időről időre új lendületet adhat. A találkozót ennek jegyében szervezték. A régióban kilenc településen tíz BEOSZ-tagszervezet működik és a meghívást valamennyi önkormányzat elfogadta, így a rendezvényen Devecser, Kisbér, Sárbogárd, Székesfehérvár, Szomód, Tata, Tapolca, Várpalota és Veszprém önkormányzati vezetői és képviselői voltak jelen.

A találkozón az MH Összhaderőnemi Parancsnokságot Schmidt Zoltán dandártábornok, az MH ÖHP törzsfőnökének támogató helyettese képviselte, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság részéről pedig Szűcs Imre ezredes, pa-



rancsnok vett részt. A résztvevőket a rendezvénynek helyszínt biztosító székesfehérvári önkormányzat nevében Molnár Tamás tanácsnok köszöntötte, majd Esküdt Lajos nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnökhelyettese mutatta be a Szövetséget és annak munkáját. Ezt követően Berdó Gábor Károly nyugállományú százados, a BEOSZ KDR régióvezetője a régióhoz tartozó egyesületekről beszélt. A rendezvényen az önkormányzatok képviselői betekintést kaptak az önkéntes tartalékos rendszer jelenlegi struktúrájába és a toborzás aktuális feladataiba is.

PINTÉR FERENC

FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

